

jednota

Najlepšie domáce potraviny

» Nepredajné » časopis spotrebného družstevníctva

HRAJTE
O NÁKUP
ZA 100 €!

KOĽKO MÄSA JE AKURÁT?

- SLADKÁ FRANCÚZSKA HISTÓRIA
- RECEPTY: DUEL CIBUĽOVÝCH CHUTÍ
- KOLESOMÁNIA – KTO SA VOZÍ
V NOVOM AUTE?

TERÉZIA KANDALAFT BEŇAČKOVÁ: SPISOVATEĽKOU VĎAKA RODOKMEŇU

ZĽAVY AŽ DO
-60 %

VARTE A PEČTE VO VEĽKOM!

V KVALITNÝCH RIADOCH
ZA VÝHODNÚ CENU.

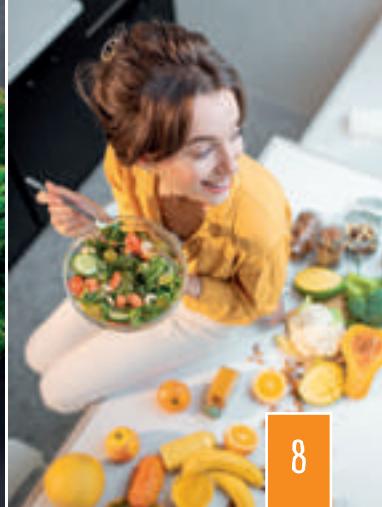

Od 16. 10. do 31. 12. 2023
nakúpte v COOP Jednote aspoň
za 25 eur a získajte za mimoriadne
výhodné ceny kvalitné hrnce
a panvice radu STONE+ značky BergHOFF.
Bližšie info na www.coop.sk.

V prípade vyčerpania zásob tovaru bude
akcia ukončená pred stanoveným termínom.

1.	Rajnica s pokrievkou 18 cm	Naša cena 29,98 €	Bežná cena 74,95 €
2.	Hrniec s pokrievkou 20 cm	Naša cena 33,18 €	Bežná cena 82,95 €
3.	Hrniec s pokrievkou 24 × 14 cm	Naša cena 43,18 €	Bežná cena 107,95 €
4.	Hlboká panvica s pokrievkou 28 cm	Naša cena 44,80 €	Bežná cena 112 €

5.	Panvica 20 cm	Naša cena 17,58 €	Bežná cena 43,95 €
6.	Panvica 24 cm	Naša cena 23,58 €	Bežná cena 58,95 €
7.	Panvica 28 cm	Naša cena 27,98 €	Bežná cena 69,95 €
8.	Panvica na grilovanie 26 cm	Naša cena 29,98 €	Bežná cena 74,95 €
9.	Panvica na palacinky 25 cm	Naša cena 25,18 €	Bežná cena 62,95 €

coop
JEDNOTA

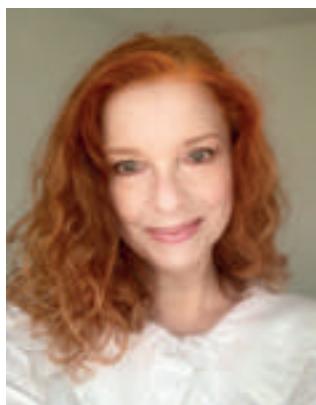
Kontinuálne nadváže
na 41 ročníkov
Družstevných novín
a 43 ročníkov
Hospodárskeho obzoru.

11
—
23

OBSAH

NAMIESTO PREDJEDLA...

Čo je dobré na novembri? Predsa všetko!

Slnko sa konečne vzdalo svojho panovačného vplyvu a zaliezlo za nadýchané šľahačkové oblaky. Kde-to z nich kvapne nejaká tá dažďová kvapka alebo spoza nich vyletí vločka. Ochladzuje sa. Občas sa medzi stromami objaví hmla a niekto môže mať dojem, že vonku je „sychravo“.

Pre tých, ktorí majú pocit, že je „zima“ a upadajú z toho do „depky“, mám aj dobré správy – je tu predsa sezóna vareného vínika (s mierou), kvasenej kapusty, pečených gaštanov a vône vanilky z predvianočných príprav. Pribúdajú výstavy v galériach, divadelná sezóna je v plnom prúde a aj v kinách sa hrajú dobré filmy. Komu by sa to málilo, vždy je tu ešte záchrana v podobe dobrého jedla. Počas dlhých večerov skúste porozmýšľať, aké jedlo ste dlho nevarili a ktorú plodinu takmer nevyužívate. Receptov na všeličo je plný internet – pri hľadaní nevynechajte ani Netradičné recepty COOP Jednoty s Dominikou a Dušanom.

A keď sa vám zažiada aj niečo iné než slovenská kuchyňa, skúste francúzsky croissant k talianskej káve. Chutný november!

Denisa Pogačová

TIRÁŽ

Vydáva COOP Jednota Slovensko, spotrebne družstvo, IČO: 35697 547, Šéfredaktorka Denisa Pogačová, č. tel.: 02/58 233 485
Redakcia a administrácia Bajkalská 25, 827 18 Bratislava, redakcia@coop.sk, Grafická úprava Jandl, s. r. o.
Tlač: Slovenská Grafia, a. s., Pekná cesta 2463, Bratislava | Registrácia ISSN 1336-2860 | Snímka na titulke Shutterstock

- 4 Dnes v kuchyni: Keď o jedle rozhoduje pracovný zhon
- 6 Sezóna: Kel – zabudnutá plodina?
- 8 Zdravie: Potrava pre naše zmysly
- 10 Mäso pomáha aj škodí. Kedy, ako?
- 12 V COOP Jednote: Kolesománia a Mini COOPER
- 14 Vlastná značka: Najobľúbenejšie kakao a Vianočná súťaž
- 16 Nadácia COOP Jednota: Komu sme pomohli
- 18 Duel: V hlavnej úlohe cibuľa
- 20 Netradičné recepty
- 22 Rozhovor: Spisovateľkou vďaka rodokmeňu
- 24 História: Najväčšie hviezdy francúzskeho cukrárstva
- 26 Slovensko: Čo ste nevedeli o úcte k tým, ktorí odišli
- 28 Hrady a zámky: Vplyvné rody na Krásnej Hôrke
- 30 Krížovka

S ELÁNOM DO PRÁCE

SPOMENIETE SI NIEKEDY NA TO, AKO STE VY ALEBO VAŠI KAMARÁTI SEDELI V ŠKÓLKE NAD DESIATOU ALEBO OBEDOM, KTORÝ VÁM NECHUTIL A NESMELI STE ODÍSŤ OD STOLA, KÝM NEDOJETE? A DNES PATRÍTE K TÝM, KTORÝCH BY OD TOHO STOLA MUSELI ČAHÁŤ TRAKTOROM?

Väčšina z nás sa rada poriadne naje a často jeme, aj keď nie sme hladní. Aj keď už nevládzeme, naložíme si duplu, lebo nám chutí. To by bolo v poriadku, keby sme energiu, ktorú jedlom prijmeme, aj zo seba vydali. Pravidlo, ktoré sa nikdy nezmení, je, že príjem a výdaj energie musia byť v tom správnom pomere. Keď nie sú, tak priberáme alebo chudneme a najmä vládzeme alebo nevládzeme. Pričom platí, že nie vždy ide len o kvantitu, pretože ani veľká porcia vám nemusí zabezpečiť to, čo práve vo vašej situácii potrebujete. Ak ste sa rozhodli, že dnes porýlujete celú záhradu s veľkosťou futbalového ihriska, tak vám asi nebude stačiť dať si na raňajky jeden chlebík s maslom. Ale ak budete celý deň sedieť pri počítači a vstanete len preto, aby ste si vybrali niečo z chladničky, tak je aj ten jeden chlebík priveľa. Od malička sa učíme zjesť, čo máme na tanieri, čo nám rodičia zabalia na desiatu, čo dostaneme na obed, olovrant a večeru. Málko

z dospelých sa zaoberá denným jedálnym lístkom komplexne. Málko sa zamyslí nad tým, či v tom, čo dieťa za deň zjedlo, neprevážovali živočíšne tuky alebo obiliny, či prijalo dostatok vitamínov a tekutín. Najhoršie na tom je, že tento prístup preberieme a pokračujeme rovnako, aj keď sme už zodpovední sami za seba. Jeme takpovediac jedno cez druhé. Keď priberieme, začneme držať diétu. Trápime sa hladom a nezmyselnými pravidlami, sme unavení a podráždení, náš pracovný výkon kolíše. Pritom stačí rozmyšľať a stravu si naplánovať. Zároveň by sme nemali podláhnúť stresu, keď nám naše plány občas niečo prekazí a keď sa nám do príse nepreracovaného jedálneho lístka vkradne kus syra alebo trojitá zmrzlina.

AKO JESTЬ V PRÁCI

Možno si pomyslíte, že doma sa to ešte dá ako-tak zvládnúť, ale čo v práci. Tam je to už

ťažšie. Lenže v práci a na ceste do práce trávime rovnako veľa, mnohí aj viac, aktívneho času ako doma, keď nepočítame hodiny strávené spánkom. V práci alebo na ceste do práce trávime minimálne 9 hodín. Čo počas týchto deviatich hodín zjeme, výrazne ovplyvňuje naše zdravie aj výkonnosť.

Ak pracujete v podniku so zamestnanecou jedálňou a dobrým šalátovým barom, máte to o niečo jednoduchšie ako tí, ktorí takúto výmoženosť nemajú. Na druhej strane môže byť jedáleň aj pascou, z ktorej je ľahké uniknúť. Ak od rána do obeda sedíte pri počítači, potom sedíte pri obede a potom zase pri počítači, bolo by dobré párkáť do týždňa alebo do mesiaca jedáleň obísť a ísť sa namiesto sedenia pri stole poprechádzať. Ak máte hlad, môžete zjesť niečo vonku na prechádzke alebo keď sa vrátíte k pracovnému stolu. Znie to ako hlúpa rada, pretože jest bez toho, aby ste sa na jedlo sústredili, nie je zdravé. Najmä preto, lebo človek nevníma, kolko toho zje. Ale ak sa na túto situáciu pripravíte, máte ju premyslenú, tak si množstvo jedla dokážete ustrážiť.

Vhodné na „jedenie popri inej činnosti“ sú najmä zelenina, ovocie a oriešky. Dobrou alternatívou sú aj müsli tyčinky bez pridaného cukru. Skúste si na začiatok na jeden deň v týždni prichystať jedlo do desiatovej škatuľky. Nakrájajte si uhorku, mrkvu, károku, pridajte pár malých paradajok, mandle,

vlašské orechy, lieskovce alebo tekvicové či slnečnicové semiačka. Ako dezert si zabaťte domáce keksičky z ovsených vločiek alebo horkú, minimálne 70-percentnú čokoládu. Alebo si vyrobte energetické guľočky. Ich základ tvoria väčšinou datle alebo figy, ktoré zabezpečia, aby guľočky držali pokope. Ďalšie suroviny pridávajte podľa toho, čo máte radi. Sušené ovocie, orechy či semiačka, kokosové vločky, kakaový alebo karobový prášok, arašídové maslo, škoricu... Vhodnou alternatívou sú aj zeleninové šťavy. Ovocné šťavy a smoothie sú, samozrejme, tiež zdravé. Môžu byť však problematické pre vysoký obsah cukru. Vynikajúce sú polievky na vypitie, teda čisté vývary alebo rozmixované polievky. V termoske vydržia teplé celý deň a najmä za studeného a sychravého počasia telu ulahodia viac ako studené jedlo. Výhodou takéhoto obeda je nielen to, že nezaťaží váš žalúdok tak ako sviečková na smotane, ale aj to, že dodá extra energiu vašej hlave.

NEZABÚDAJTE NA ORECHY

Viaceré vedecké štúdie dokázali, že najmä orechy dokážu s naším telom robiť úplné zázraky. Pritom boli ešte pred párom rokmi strašiakom pre vysoký obsah tukov. Za hrst orechov týždenne dokáže znížiť riziko mozgovej príhody dokonca i u ľudí, ktorí sa inak stravujú nezdravo. Tri hrste za týždeň znížia riziko rakoviny až o polovicu. Ale pozor! Nie pražené, soľené arašídy! Ale napríklad neupravené vlašské orechy. Ak si orechy doprajete v práci, pocítite ich účinok takmer okamžite. Všimli ste si, že vlašský orech vyzerá ako mozog? Tak na to nezabudnite, pretože vášmu mozgu výrazne prospieva. Na toto je dobré myslieť, aj keď chystáte desiatu pre deti. Ak ich čaká písomka alebo skúška, pridajte im do desiatej pári orechov.

JEDLO V POHYBE

Inak si treba svoje stravovanie naplánovať, keď ste celý deň na nohách. Vtedy sa, samozrejme, nevyberiete namiesto obeda na prechádzku, ale si konečne sadnete a telu doprajete trochu oddychu. Ani v tomto prípade sa však nenaopchajte, akoby ste jedli poslednýkrát v živote, ale pekne s mierou. Pracovať s plným bruchom nie je ani príjemné, ani zdravé. Určite aj vy často počúvate, že strava plná uhlodovákov, teda cestoviny, zemiaky, ryža, je zbytočne kalorická a že tieto potraviny do zdravého stravovania nepatria. Sledovanie stravovacích návykov z oblastí, kde sa ľudia dožívajú vysokého veku v zdraví, nás presvedčajú o opaku. Rovnako i stravovacie návyky našich predkov. Ľudia kráčajúci celý deň za pluhom na poli si nedali na obed dva rezne, ale najmä chlieb. Ak máte možnosť, siahnite vždy po plnohodnotnejšej celozrnej alternatíve. Zasýtiť lepšie a má viac zdraviu prospešných látok.

ACH, TEN ÚTLM!

Patríte k tým, ktorí si hned po zobudení dajú kávu? Skúste si ju dať neskôr. Tak o dve hodiny. Pomôže vám to nielen okamžite, ale vynhnete sa aj poobednému útlmu. Ak sa predsa len po obeze cítite ospalo a ďalšiu kávu si už dať nemôžete, musíte vyskúšať niečo iné. Skúste únavu rozchodiť, vyvetraťte, napite sa čistej vody, doprajte si vysokopercentnú čokoládu, banán alebo citrusové ovocie. Ak si môžete dať varenú čokoládu, pridajte do nej štipku čili. To vás zaručene naštartuje. A ako nepríš domov z práce ako zbitý pes? Ak ste celý deň sedeli, chodťte pešo. Prevertráte si hlavu a ak vás niečo v práci nahnevalo, tak sa upokojte. Vedome dýchajte a vnímajte svet okolo seba. Nastavte tvár slnku alebo aj dažďu a tešte sa z momentu, v ktorom sa práve nachádzate.

Nikoleta Gstach

VEDELI STE?

Niektoré múzeá vo svete ponúkajú takzvané obedné prehliadky. Počas obednej prestávky sa tam ľudia stretnú a pozrú si výstavu s odborníkom. Pozrite sa, či vo vašom okolí nenájdete podobnú ponuku. Keď máte chut', môžete niečo také zorganizovať. Ako deti sme sa zúčastňovali na prechádzkach súťaže Spoznaj svoje mesto. Boli sme na čerstvom vzduchu a dozvedeli sme sa veľa zaujímavostí. Možno vy viete niečo, čo by zaujalo iných, a radi im to porozprávate. Napríklad namiesto obeda.

KEL NEDOCENENÁ VITAMÍNOVÁ BOMBA

Pôvodom stredomorská plodina, ktorá sa v mnohých jazykoch nazýva savojská kapusta, nie je neznámou ani u nás. Kedysi bola v slovenskej kuchyni veľmi populárna. Pozrime sa, prečo by sme jej opäť mali začať venovať pozornosť, akú si zaslúži.

Pôvod kučeravej kelovej hlávky môžeme nájsť v severnej časti Talianska, odkiaľ sa rozšírila do zvyšku Európy a neskôr sveta. Vtipným faktom je, že vo francúzštine sa kel nazýva kapusta z Milána. Podobne to s pomenovaním kelu majú aj bratia Česi, u ktorých je kel takisto kapusta. Sezóna tejto zeleniny je prakticky po celý rok, no musíme rozlošovať medzi jarným a zimným kelom. Jarný je chutovo jemnejší a má svetlejšiu farbu, zimný kel je zas zeleninou neskorej jesene a jeho sezóna trvá do začiatku decembra. Má výraznejšiu farbu aj chut. Zaujímavostou je aj jeho pestovateľská nenáročnosť. Dokáže prezimovať na hriadke a jeho kučeravé listy vedia odolať vetru aj chladu.

PLNÝ VITAMÍNOV

Kel je typickým príkladom toho, že niekedy matka príroda viac obdarí „obyčajnú zeleninu“ vzácnym množstvom vitamínov a prospešných látok než akúkoľvek exotickú plodinu. Neobsahuje takmer žiadne kalórie, bielkoviny a sacharidy, ale má vysoký obsah vitamínu A (má ho 4x viac ako brokolica, 6x viac ako hrášok), vitamínov skupiny B a mimoriadne veľa biotínu. Je najideálnejším zdrojom vitamínu E a ani koncentráciou vitamínu C sa nedá zahanbiť. Rovnako je výborným zdrojom vlákniny, vitamínu K, draslika, vápnika a sodíka. Obsahuje aj horčík, fosfor, železo a mangán.

ČO STE O KELI NEVEDELI:

- Hoci je kel pomerne horká zelenina, na mráz a zimu reaguje produkciou cukrov. Kel po prvých mrazoch má výraznejšiu a menej trpkú chuť ako ten, ktorý zimu nezažil.
- Najčastejšie sa sice stretávame so zeleným kelom, no vo svete existuje viac ako 50 farebných variácií tejto zeleniny. Môžeme tak ochutnať biely, fialový, ružový, modrozelený alebo farebný kel.
- Vedeli ste, že aj kel si môžete doma nakličiť? Keď sa v Európe rozmohol trend nakličovania, aj kel sa dostal medzi mikrozeleninu.

KUČERY, RUŽIČKY ALEBO HLÁVKY

Kel má veľa druhov, všetky však boli vyšľachtené z kapustovej kapusty. K najbežnejším druhom teda patrí hlávkový kel, kel kučeravý, ružičkový kel, čierny kel či okrasný kel.

Ako sa medzi nimi vyznať? Každý z druhov sa pestuje v mnohých odrodách, ktoré sa rozdeľujú na skoré a neskoré. **Hlávkový kel** je asi najtypickejším druhom kelu. Ako už jeho názov napovedá, pozostáva z hlávky, ktorú tvoria špirálovito vyrastajúce zvlnené listy lemované početnými žilkami. Na rozdiel od kapusty sú kelové listy usporiadane voľnejšie. Najčastejšie sa stretneme s tmavozeleným hlávkovým kelom, no existujú aj odrody iných farieb.

Listy kelu **kučeravého** na rozdiel od hlávkového netvoria hlávku, ale rastú voľne na hlúbe. Ide o druh kelu, ktorý sa najviac podobá prapôvodovi kelu. Listy kelu kučeravého sú zvlnené a tmavozelené. Zaujímavé je aj to, že tento druh kelu má najlahodnejšiu chut po prvých mrazoch, spôsobuje to chemická reakcia v listoch kelu, ktorá reaguje na nízke teploty. Škrob v rastline sa mení na cukor, ktorý zjemňuje celkovú trpkosť kelových listov a takisto ich robí ľahšie straviteľnými.

Ružičkový kel bol vyšľachtený v Belgicku v 18. storočí. Hlub kelu je obrostený listami, v ktorých pazuchách sa tvoria malé ružičky. Ich veľkosť a farba závisia od odrody.

Na našom území sa stretneme aj s čiernym kelom, ktorý mnohí pestujú pre nezvyčajnú farbu. Jeho listy sú kučeravé a s výnimkou farby je veľmi podobný kelu kučeravému. Jeho silné a vráskavé listy majú netradičnú tmavomodrozelenú farbu, ktorá niekedy prechádza do čiernej. Jeho chut sa výborne hodí predovšetkým do toskánskych receptov.

JEDLO, NÁPOJ ALEBO CHUTNÁ PRÍLOHA

Kel sa v kuchyni využíva najmä na prípravu polievok a „eintopfov“, teda hustých polievok, kde sa ingrediencie varia v jednom hrnci a zároveň môžu byť nielen polievkou, ale aj hlavným jedlom. Hodí sa však aj do šalátov a ako príloha k mäsu či tofu a tempehu.

Po blanšírovaní sa jeho listy dajú použiť aj na plnenie rôznymi plnkami alebo na balenie. Dôležité je, aby sme ho tepelne neupravovali dlho, inak zničíme všetky zdraviu prospiešné látky.

Kelové listy môžu byť výborné do smoothie alebo z nich môžeme urobiť zdravý snack ako kelové čipsy pečené v rúre.

6 DÔVODOV, PREČO DAŤ KELU ZELENÚ

Kel pomáha zdolať únavu – vďaka vysokej koncentrácií vitamínov skupiny B (B₁ a B₉, ktorý je zdrojom kyseliny listovej) je kel mimoriadne vhodný pre všetkých z nás, ktorých trápi únava, podráždenosť, poruchy sústredenia alebo im skrátka chýba radosť a elán do života. Kyselina listová má pozitívny vplyv na našu náladu. V ľudskom tele funguje ako transportér hormónov a prenáša nervové vzruchy, čím stimuluje tvorbu noradrenalinu.

Účinný je aj pri hypertenzii – ružičkový kel je takisto výborným zdrojom vitamínu B₆, draslíka, vápnika a železa. Vďaka vysokému obsahu draslíka dokáže pomôcť aj pri vysokom krvnom tlaku. Draslík totiž pôsobí v tele ako vazodilatátor, teda pomáha znížovať napätie a tlak ciev a artérií, čím uvoľňuje kardiovaskulárny systém. Vďaka pravidelnej konzumácii kelu ako potraviny bohatej na draslík tak môžete znížiť riziko srdcového infarktu, mŕtvice, aterosklerózy alebo ischemickej choroby srdca.

Stabilizuje hladinu cukru v krvi – vďaka vysokému obsahu vlákniny kel pomáha udržiavať a regulovať hladinu cukru v krvi. Ak máme dostatočný príjem vlákniny, skrz jej pohyb v našom tele sa spomaľuje vstrebávanie cukru v krvi.

Pomáha s trávením – pravidelným príjomom kelu (najmä ružičkového) pomôžeme organizmu zbaviť sa škodlivých látok, ktoré sa hromadia v tráviacom trakte. Kel zároveň vďaka vysokému obsahu vlákniny upravuje trávenie a odstraňuje zápchu.

Podporuje obranyschopnosť organizmu – kel je vitamínovou bombou. Obsahuje dokonca viac vitamínu C ako biela kapusta, pomaranče a pomerné rovnaké množstvo ako citróny. V jednej šálke kelu tak nájdeme viac ako 120 % odporúčaného denného množstva vitamínu C, ktorý posilňuje imunitu.

Pre zdravé kosti – kel je nielen výborným zdrojom vitamínu C, ale je bohatý na vitamín K, ktorý je nevyhnutný pre zdravie kostí. Vitamín K zohráva dôležitú úlohu pri raste kostí a jeho dostatočným príjomom sa chráime pred osteoporózou, zároveň strava bohatá na vitamín K zvyšuje silu kostí a znížuje riziko zlomení predovšetkým u žien po menopauze, ktoré sú na úbytok vitamínu K náchylnejšie.

AKO NAKUPOVAŤ A SKLADOVAŤ KEL?

Kel môžeme nájsť v obchodoch celoročne (ružičkový kel má sice sezónu od októbra do marca, no mimo nej nájdeme kučeravý alebo hlávkový kel). Vo všeobecnosti platí, čím je kel zelenší, tým je čerstvejší. Tiamán je citlivý na teplo a chlad, takže tie menej zelené listy neobsahujú alebo obsahujú len malé množstvo vitamínu B₁.

Ak sa rozhodnete kel skladovať, neumytý ho zabaľte ho plastového vrecka alebo fólie a uložte ho najchladnejšie miesto v chladničke. Ideálne je spotrebovať ho do 3-4 dní od kúpy, pretože dlhým státiom v chalte stráca chuť.

DP, zdroj: zdravopedia.sk

The advertisement features a central illustration of a smiling cartoon boy with blonde hair, wearing a blue striped shirt and red pants, standing in a green field with yellow flowers and a small house in the background. In front of him are several yogurt containers of different flavors: vanilková (vanilla), čokoládová (chocolate), jahoda (strawberry), and malina (raspberry). The containers are white with colorful labels showing the Bobik character and the flavor. At the top, the Bobik logo is displayed in large red letters with a white outline. Below it, the text "Z čerstvej smotany a tvarohu" is written in red. In the bottom right corner, there is a blue shield-shaped logo for "BOHUŠOVICKÁ MLÉKÁRNA 1901".

- bez ÉČIEK • bez KONZERVANTOV
- bez FARBÍV • bez SLADIDIEL
- bez LEPKU

ZBYSTRITE ZMYSLY

OKOLITÝ SVET VNÍMAME VĎAKA ZMYSLOM, KTORÉ SÚ NIELEN NAŠIM INFORMAČNÝM KANÁLOM, ale pomáhajú nám žiť aj plnohodnotný život. Zrakom rozlišujeme tvary, farby a pohyb. Sluchom zažívame radosť z hudby, chutami a čuchom si vieme užiť potešenie nie len z jedla. Ako sa však starať o zmysly, aby slúžili?

ČO BY JEDLI OČI?

Očiam osoží strava bohatá na vitamíny A, C a E. Vitamín C je dôležitý pre krvné cievky, ktoré sa nachádzajú v očiach, a takisto pomáha znížiť riziko sivého zákalu.

Červená paprika v surovom stave má najvyšší obsah vitamínu C na kalóriu. Listová zelenina ako špenát, kel či rukola je takisto bohatá na vitamíny C a E. Obsahuje navyše karotenoidy luteín a zeaxantín. Ide o rastlinné formy vitamínu A, ktoré znižujú riziko dlhodobých očných ochorení vrátane vekom podmienenej degenerácie makuly a sivého zákalu.

Zdravie oka podporíme príjomom omega-3 mastných kyselín. Ak zarádite do

svojho jedálnička ryby ako losos, tuniak či pstruh, znižte tak šancu výskytu syndrómu suchého oka alebo glaukomu.

Oranžovo sfarbené ovocie a zelenina ako mrkva, bataty, melón, mango či marhule majú vysoký obsah betakaroténu (teda formy vitamínu A, ktorý pomáha pri nočnom videní a schopnosti očí prispôsobiť sa tme). Zinok obsiahnutý vo vajíčkach zas telu pomôže využiť luteín a zeaxantín z jeho žltka.

POTRAVA PRE MOZOG

Sústredenie, vyššiu koncentráciu alebo rýchlejšie ukladanie informácií do pamäti môžeme takisto ovplyvniť nie len cvičením, ale aj

tým, čo vkladáme do úst. Jednou z takýchto potravín je aj zelený čaj. Ten je vhodný na podporu činnosti mozgu, obsahuje teín, aminokyselinu teanín a katechíny, ktoré zvyšujú ostražitosť, zlepšujú schopnosť učiť sa i myslieť a súčasne obsahuje L-teanín, ktorý pomáha telu zrelaxovať.

Horká čokoláda s vysokým podielom kakaa obsahuje flavonoidy, látky s antioxidačným účinkom. Podporuje tak mozgovú činnosť a zásobuje bunky energiou. Je overená aj vedeckými štúdiami, ktoré potvrdili pozitívne výsledky pri podpore koncentrácie a pamäti. Lykopén, ktorý patrí medzi najsilnejšie antioxidanty, je obsiahnutý v paradajkách, takisto

TIP: CVIČENIE NA BYSTRÝ ZRAK

- Zavrite oči a krúživými pohybmi prstov uvoľnite najprv spánky, potom koreň nosa a vnútorné a vonkajšie kútky očí.
- Potom rýchlo pretrite dlane o seba a vytvorte v nich teplo. Týmito teplými dlaňami si prekryte oči a nechajte ich chvíliku odpočívať.
- Potom zložte dlane a otvorte oči. Pozrite sa do diaľky asi 5 metrov a kreslite očami vzdušnú vodorovnú čiaru. Opakujte to min. 10x, pričom hýbte len očami, nie celou hlavou.

TIP: DOPRAJTE SI INFORMAČNÝ PÔST

Prílišné množstvo informácií, ktoré sa na nás valí zo všetkých strán (internet, sociálne siete, bilbordy, reklamy v obchodoch či rádio) konzumuje našu pozornosť, a tým znížuje schopnosť koncentrácie a sústredenia na to dôležité. Skúste si denne vyhrať čas na vedomé nekonzumovanie informácií a filtrejte, čomu budete venovať pozornosť dobrovoľne.

TIP: CIELENÉ POČÚVANIE

Mnohé zvukové cvičenia, ktoré pomáhajú udržať sluch v dobrej kondícii, sú zamierené na rozoznávanie zdrojov zvukov okolo vás. Stačí, ak sa cielene započúvate na rušnej ulici, v parku alebo doma v kuchyni do zvukov okolo seba a budete sa snažiť identifikovať, odkiaľ prichádzajú. Tento spôsob cvičenia má aj meditačné účinky, upokojuje telo a mysel' a priaznivo pôsobí na sústredenosť.

podporuje reakčnú schopnosť mozgu a koncentráciu. Zelená zelenina ako brokolica, karfiol, kapusta, kel alebo zeler sú tzv. posilňovačmi mozgu vďaka vysokému obsahu vitamínov a karotenoidov. Ginkgo biloba zas prekruje mozog, podporuje myslenie, pamäť a zvyšuje koncentráciu.

SLUCH POTEŠIA BANÁNY A LOSOS

Hoci najčastejšou príčinou oslabenia či straty slchu je genetika alebo jednoducho opotrebovanie orgánu, existujú potraviny, ktoré uchu dokážu pomôcť.

Ak trávite veľa času v hlučnom prostredí, horčík obsiahnutý v banánoch vaše uši poteší. Rozširuje cievky (aj tie v uchu) a podporuje krvný obeh, zároveň znížuje podráždenie a má upokojujúce účinky. Zinok obsiahnutý v horkej čokoláde je rovnako výbornou prevenciou, ako mať uši v dobrej kondícii aj vo vyšom veku. Prevenciu straty slchu spôsobenej vekom je aj pravidelná konzumácia rýb, ako je losos, tuniak alebo sardinky bohaté na omega-3 mastné kyseliny.

V boji proti slabnutiu slchu je veľmi účinná aj kyselina listová, v hojnom množstve ju nájdeme v zelenej zelenine, ako je brokolica, kel, kapusta a šalát. Zelená zelenina obsahuje aj vitamíny K, C a vlákninu, teda trojicu látok, ktorá efektívne lieči poškodenia jemných a citlivých ušných tkanív.

NEUROBIK PRE BYSTROST ZMYSLOV

Mnohí z nás si myslia, že zmysly sa s pribúdajúcim vekom zoslabujú a automaticky starú, nemusí to však tak byť. Na zachovanie sviežeho a funkčného mozgu nie je dôležitý počet mozgových buniek (ktorý v priebehu života klesá), ale prepojenia medzi nimi. Tie-

to prepojenia vznikajú a zahusťujú sa častou stimuláciou mozgu, na ktorú možno využiť neurobič – jednoduché cvičenia založené na podnetoch potrebných na rozhýbanie vašich mozgových buniek.

Neurobič môžete zaradiť do svojho života a praktizovať ho kdekoľvek. Aktivity sú však založené na troch zásadách: činnosť by mala vybočovať z rutiny, zapájať zmysly, ktoré bežne zanedbávate a mali by ste jej venovať plnú pozornosť.

- Výmena rúk – toto cvičenie, pri ktorom robíte bežnú aktivitu druhou rukou ako zvyčajne, vyžaduje väčšie sústredenie mozgu a stimuluje jemnú motoriku. Skúste sa ráno učesať alebo vyčistiť si zuby pomocou druhej ruky, ktorá bežne túto činnosť nerobi.
- Spoznávajte cielene nové miesta, naku-pujte v obchodoch, do ktorých bežne nechodíte, alebo sa vyberte domov inou trasou ako obvykle. Nové cesty cvičia mozog a udržiavajú vás cielene viac v prítomnosti, pretože ich ešte nemáte zautomatizované, ako staré zvyky.
- Pohrabte sa v zemi – záhradkárčenie je jedným z najlepších neurocvičení, pretože splňa všetky kritériá neurobiču. Zapájate doň všetky zmysly, vybočujete z rutiny a plne sa sústredíte na vykonávanú aktivitu. Takže sadením bylinky alebo staraním sa o kvety precvičujete aj mozgové závity.
- Vnímanie chutí – zjedzte raňajky alebo obed bez akejkoľvek inej aktivity (ako napr. pozeranie televízie alebo čítanie novín) a vnímajte vônu a chuť jedla. Skúste si pomenovať, na ktorej časti jazyka cítite aké chuti.

DP, zdroj: zdravie.noviny.sk

ČO BY STE MALI VEDIET O STRAVOVANÍ A VÝŽIVE

10 NAJDÔLEŽITEJŠÍCH FAKTOV O MÄSE A HYDINE

Mäso a hydina sú zaradené do tretieho poschodia potravinovej pyramídy, a to medzi potraviny bohaté na bielkoviny. Do tejto potravinovej skupiny patria okrem červeného mäsa a hydiny ryby, vajcia, strukoviny, mlieko a mliečne výrobky, orechy.

- 1 Pojem „mäso“ sa často v širšom zmysle slova definuje ako všetky požívateľné časti usmrtených zvierat vrátane kostí, väziva, ciev, nervov, vnútorností alebo podkožného a vnútorného tuku. Užšom zmysle táto charakteristika zahŕňa len samotné svalové tkánivo, prípadne vsunutý tuk, cievy, nervy a väzivá.
- 2 Medzi hydiny patrí kuracie, morčacie, kačacie a husacie mäso. Hydina poskytuje ľahko strávitelné bielkoviny a menšie množstvo železa. Uprednostníť treba chudé mäso s nízkym obsahom tuku. Väčšina tuku sa nachádza vo koži, pred konzumáciou ju preto odstráňte. Husacie a kačacie mäso i kuračie krídelka obsahujú veľa najmä nasýtených mastných kyselín.
- 3 Mäso a mäsové výrobky sa konzumujú v nespracovanej forme, ako čerstvé alebo mrazené, alebo v spracovanej forme. Pojmom čerstvé mäso rozumieme mäso vrátane mäsa baleného vákuovo alebo v ochrannej atmosfére, na ktorého uchovanie nebolo použité iné ošetroenie než chladenie, zmrazenie alebo rýchle zmrazenie. Spracované mäso (šunka, saláma, páry, klobásy, jaternice, slanina, paštety a podobne) prechádza procesom na zlepšenie jeho chuti alebo trvanlivosti (konzervovanie, solenie, údenie atď., pridávajú sa tiež prísady na zlepšenie chuti, farby a kvality).
- 4 Podľa množstva myoglobinu sa mäso zvyčajne delí na červené mäso, biele mäso a rybie mäso. Všetky druhy mäsa z cicavcov sa považujú za červené mäso, pretože obsahujú viac myoglobinu ako ryby. Za biele mäso sa pokladá kuracie, morčacie mäso (okrem stehna), niektoré typy bravčového mäsa (svieckovica a karé). Do kategórie červené mäso patriaj aj jahňacie, baranie, konské a kozie mäso.
- 5 Červené mäso aj biele hydinové je hlavným zdrojom bielkovín. Okrem toho mäso obsahuje rôzne množstvo tukov, veľmi malé až zanedbatelné množstvo sacharidov a mikroživiny (mikronutrienty), a to vitamíny a minerálne látky, z nich najvýznamnejšie je železo a vitamín B₁₂. Obsah tuku v mäse a mäsových výrobkoch sa pohybuje od 8 do 20 % (posledný je iba v bravčovom mäse). Obsah tuku v slanine je až viac ako 80 %.
- 6 Mäso v našej strave je najvýznamnejším zdrojom železa. V mäse sa nachádza hémové aj nehémové železo a jeho biologická dostupnosť je v porovnaní s rastlinnými zdrojmi vyššia. Väčšina železa obsiahnutého v potravách je v nehémovej forme. Okrem mäsa, rýb a hydiny sa železo nachádza v obilninách, strukovinách, orechoch, semenách, vo vajciach a v niektorých

druhoch zeleniny. V tele sa vstrebáva asi 2 – 20 % nehémového železa, jeho absorpciu ovplyvňujú rôzne faktory. Z diétnych faktorov, ktoré zvyšujú vstrebávanie nehémového železa, je najdôležitejší vitamin C. Hémové železo prispieva asi 10 – 15 % k príjmu železa z potravy a len asi 15 – 35 % hémového železa sa vstrebáva.

- 7 Mäso (najmä hovädzie, jahňacie a bravčové) je dobrým zdrojom piatich vitamínov skupiny B: B₁, B₂, B₃, B₅, B₆, B₇ a B₁₂. Ďalším dobrým vitamínom skupiny B sú aj ustrice, ryby, vaječný žltok a syr. Ľudia, ktorí nekonzumujú mäso, hydiny ani ryby (vegáni, vegetariáni, ale aj starší s obmedzenou konzumáciou mäsa, rýb) môžu trpieť nedostatkom vitamínu B₁₂.

• • • • • ZAPAMÄTAJTE SI! • • • • •

Potraviny bohaté na bielkoviny konzumujte denne.
Dbajte na pravidelné striedanie rôznych potravín bohatých na bielkoviny. Z potravín bohatých na bielkoviny jedzte 2 porcie denne.
Striedajte ich, ale jedzte viac strukovín, rýb a hydiny, menej červeného mäsa.

Jedna štandardná porcia potravín s obsahom bielkovín je:

- Chudé mäso: polovica dlane (50 – 75 g) tepelne upraveného mäsa.
- Hydina: polovica dlane (50 – 75 g) tepelne upraveného mäsa.
- Ryba: polovica dlane (100 g) tepelne upraveného mäsa.

Týždenne to môže znamenať:

- 2 – 3 porcie chudého mäsa
- 2 – 3 porcie hydiny
- 1 – 2 porcie rýb, z toho raz mastná ryba
- 2 – 3 porcie strukovín, sóje alebo tofu
- 2 – 3 porcie orechov a semienok
- 1 – 2 porcie vajec (2 – 4 vajcia)

- 8 Riziká vyplývajúce z konzumácie mäsa a mäsových výrobkov zahŕňajú chemické riziká (chemické kontaminanty z dôvodu znečisteného prostredia chovu zvierat, nesprávne aplikované veterinárne liečivá a dezinfekčné látky, príavné látky pri spracovaní mäsa, fažké kovy najmä vo vnútornostiach), biologické riziká (kontaminácia parazitmi a mikroflórou) a fyzikálne riziká. Produkcia hydinového mäsa je vysokoobrátková. V súčasnom období trvá výkrm hydiny asi 36 dní, v roku 1960 to bolo 67 dní. V celej EÚ vrátane SR platí zákaz používania rastových hormónov. Antibiotiká sa používajú len na liečebné účely s povinnosťou dodržať predpísanú ochrannú lehotu.
- 9 Karcinogénny účinok konzumácie červeného mäsa a spracovaných mäsových výrobkov (údenín) je dlhodobo najdiskutovanejšou otázkou v súvislosti s konzumáciou mäsa. Za najdôležitejšie látky zodpovedné za vznik karcinogenity sa považujú: • **nitrozamíny**, ktoré vznikajú z dusitanov a hémového železa. Dusitan sa pridávajú ako potravinové prísady v tzv. dusitanových soliach do spracovaných mäsových výrobkov, ale aj syrov či ryb; • **poliaromatické uhľovodíky a heterocyklické amíny**, ktoré sa do mäsového výrobku dostanú počas výrobného procesu, najmä údením a sušením. Konzumácia červeného a spracovaného mäsa sa asociouje so zvýšeným rizikom rakoviny hrubého čreva a konečníka, žalúdku aj s mierne vyšším rizikom kardiovaskulárnych ochorení. V roku 2015 Medzinárodná agentúra pre výskum rakoviny (IARC) spolu so Svetovou zdravotníckou organizáciou (WHO) vyhodnotila spracované mäso (mäsové údeniny) ako karcinogén pre ľudí (skupina 1) a červené mäso ako pravdepodobný karcinogén pre ľudí (skupina 2 A). K podobným záverom dospel aj Svetový fond pre výskum rakoviny (WCRF). WCRF a podobne ESC (Európska kardiologická spoločnosť) zhodne odporúčajú znížiť konzumáciu červeného mäsa na maximálne 350 – 500 g za týždeň a maximálne limitovať alebo vylúčiť konzumáciu údenín.
- 10 Zdravotné riziká súvisiace s konzumáciou mäsa sa zvyšujú aj s jeho nevhodnou úpravou. Medzi bezpečné spôsoby prípravy mäsa zaraďujeme restovanie, varenie, dusenie, pečenie. Medzi nevhodné spôsoby prípravy mäsa patrí vysmážanie, údenie, varenie pri vysokých teplotách alebo priamy kontakt s plameňom alebo horúcim povrchom – napríklad pri grilovaní alebo vyprážaní, produkuje viac určitých druhov karcinogénnych chemikálií (akými sú už spomínané polycyklické aromatické uhľovodíky a heterocyklické aromatické amíny).

ČERVENÉ A SPRACOVANÉ MÄSO

Väčšina populácie konzumuje oveľa viac červeného a spracovaného mäsa (údenín), než je pre zdravie vhodné. Toto sa preukázateľne spája s vyšším rizikom vzniku viacerých nádorových ochorení, najmä rakoviny hrubého čreva a konečníka. Je tiež zvýšené riziko srdcovo-cievnych ochorení či cukrovky 2. typu.

Striedma konzumácia živočisnej stravy znižuje príjem nasýtených a transmastných kyselín a cholesterolu zo stravy.

Za týždeň by ste nemali zjesť viac ako 350 – 500 g tepelne upraveného červeného mäsa.

Konzumácia spracovaných mäsových výrobkov (údenín) sa treba vyhnúť úplne alebo jest len výnimocne a v malých množstvách (medzi spracované mäsové výrobky a údeniny patria predovšetkým trvanlivé salámy, klobásy, slanina, páry, špečáčiky, pečeňové paštety a mnohé ďalšie podobné výrobky).

Peter Minárik

Zdroje: „Štandardný postup na výkon prevencie: Odporúčania pre stravovanie a výživu u dospelých – špeciálna časť“ (Ministerstvo zdravotníctva SR, 2022).

Mliečna chut' proteínov bez limitov

...a ideš

KOLE SOMÁNIA

PATRÍ NEPOCHYBNE K NAJOBLÚBENEJŠÍM SPOTREBITELSKÝM SÚŤAŽIAM COOP JEDNOTY. VEĎ KOMU BY SA NEZIŠLA NIEKTORÁ Z ATRAKTÍVNYCH CIEN, KTORÝCH POZNÁVACÍM ZNAMENÍM SÚ KOLESÁ?

Tí, ktorí v júli nakúpili vo svojej oblúbenej predajni COOP Jednoty aspoň za 25 €, mohli hrať o 101 elektrokolobežiek, 33 elektrobicyklov a najväčším lákadlom bolo päť krásnych vozidiel Mini COOPER.

Práve tie už robia radosť svojim novým majiteľom, ktorí si ich príšli osobne prevziať do bratislavskej centrálnej COOP Jednoty Slovensko z rôznych končín Slovenska.

Gratulujeme a nech vás vozia len po šťastných cestách!

ŠŤASTNÍ MAJITELIA VOZIDIEL

MINI COOPER:

Anna Klučiarová z Viesky nad Žitavou

Iveta Hrubošová z Oravského Veselého

Anna Brodňanová z Rajca

Peter Švichký zo Štiavnika

Tomáš Tomčko zo Sečovskej Polianky

Počas žrebovania musel predstavenstvo COOP Jednoty Slovensko Ján Bilinský začíňať poriadne hlboko.

Pred prevzatím vozidla sa nikto nevyhol potrebnej administratíve.

Autička čakajú na svojich majiteľov.

HRDO PREDSTAVUJEME
100% RASTLINNÚ RAMU

Srdcom
a dušou

100%
rastlinná

bohatá na
Omega-3

VÔŇA PRICHÁDZAJÚCICH VIANOC...

Predvianočné prípravy sa už začínajú a na sviatočné cukrovinky sa už zbiehajú slinky všetkým členom rodiny. Zopár tipov, ktoré sa vám pri pečení dobrôt môžu hodiť, prináša aj COOP Jednota prostredníctvom produktov privátnej značky.

Holandské kakao COOP Premium vyniká kvalitou a u spotrebiteľov sa teší mimoriadnej obľube. Pre nadnárodnú značku COOP Premium ho vyrába slovenská spoločnosť THY-MOS, spol. s r. o., so sídlom vo Veľkej Lomniči. Zákazníci ju môžu poznať ako dodávateľa kvalitných korenín. „Veľmi ma teší, že kakao COOP Premium zákazníci skutočne cielene vyhľadávajú a je naším najpredávanejším výrobkom v rámci privátnych značiek. Svedčí to o jeho skvelých chutových a kvalitatívnych vlastnostiach,“ hovorí obchodný riaditeľ spoločnosti Thymos Jozef Dac.

Od svojho vzniku v roku 1993 spoločnosť rýchlym tempom napreduje, neustále rozvíja svoj sortiment a kvalitnými výrobkami preniká k zákazníkom prostredníctvom obchodných sietí po celom Slovensku. Patrí aj k tradičným spolupracovníkom v oblasti privátnej značky COOP Jednota. A tak počas prípravy voňavých vianočných cukrovinek môžete siahnúť aj po ďalších ich produktoch v portfóliu vlastnej značky COOP Jednota – vanilínovom či škoricovom cukre COOP Jednota Tradičná kvalita.

HRAJTE O NÁKUP V HODNOTE 100 €!

VIANOČNÉ PEČENIE S PRODUKTMI VLASTNEJ ZNAČKY COOP JEDNOTA

Milí čitateľia, pred nami sú Vianoce, sviatky, na ktoré sa tešíme azda celý rok. Vianočné prípravy sprevádzajú neodmysliteľná vôňa vanilkového cukru či škorice. Aby sme vám sviatky spríjemnili, pripravili sme si pre vás súťaž o poukážky na nákup v sieti predajní COOP Jednota.

AKO SA ZAPOJÍTE DO SÚŤAŽE?

Napište nám recept svojej najobľúbenejšej rodinnej vianočnej cukrovinky a pridajte názov produktu vlastnej značky, ktorý ste pri jeho príprave použili. Recepty nám posielajte do 15. 1. 2024 na našu redakčnú adresu alebo emailom na redakcia@coop.sk. Zo zaslaných receptov, ktoré budú splňať podmienku použitia výrobku vlastnej značky, vyžrebuujeme piatich čitateľov, ktorí od nás získajú nákupné poukážky v hodnote 100 €. Mená výhercov uverejníme v č. 1/2024.

SÚŤAŽ

ISTOTA PRÁCE A PRAVIDELNÉHO PRÍJMU

www.coop.sk/sk/praca

coop
JEDNOTA
Najlepšie domáce potraviny

ŽILINSKÁ NEMOCNICA KÚPILA NOVÝ PRÍSTROJ VĎAKA NADÁCII COOP JEDNOTA

Nadácia COOP Jednota venovala Fakultnej nemocnici s poliklinikou Žilina peňažný dar vo výške 10995 eur.

Symbolický šek odovzdal Marián Jandačka, predseda predstavenstva COOP Jednoty Žilina, a Ján Bilinský, predseda COOP Jednoty Slovensko a predseda správnej rady Nadácie COOP Jednota. Nadácia COOP Jednota už 22 rokov kontinuálne podporuje aktivity, ktorých spoločným menovateľom je spoločenská zodpovednosť a humánné myšlenky. Nadácia podporuje zdravotníctvo, lokálne komunity, šport, školstvo, ale aj rozvoj vzdelávania, kultúry a umenia. V rámci podpory v oblasti zdravotníctva a sociálnej pomoci každoročne prispieva k zlepšeniu vybavenia nemocníc, ku skvalitneniu starostlivosti o pacientov a ľudí so zdravotným znevýhodnením, podáva pomocnú ruku deťom i dospelým v núdzi. Tentoraz smeruje finančná podpora do Žiliny.

Symbolický šek v hodnote 10 995 € prevzal riaditeľ Fakultnej nemocnice s poliklinikou Žilina Eduard Dorčík spolu s ekonomicko-technickým námestníkom Igorom Stalmaškom a primárkou oddelenia otorinolaryngológie Gabrielou Bugovou. „Vďaka finančným prostriedkom sa podarilo kúpiť kvalitný diagnostický mikroskop pre našich ORL špecialistov, ktorý slúži na vyšetrovanie detských i dospelých pacientov. Výhodou prístroja sú jeho technické vlastnosti, možnosť detailného priblíženia a zároveň pohyblivé rameno umožňujúce vyšetrovať pacienta v sede aj ľahu,“ priblížil riaditeľ FNPs Žilina Eduard Dorčík.

COOP Jednota Žilina, spotrebne družstvo, má snahu prostredníctvom Nadácie COOP Jednota pravidelne prispievať k rozvoju regiónu najmä podporou zdravotníctva a lokálnych komunit. „Podporu FNPs v Žiline vnímame ako dôležitú a zmysluplnú. Aj preto sme FNPs v Žiline formou sponzorstva cez Nadáciu COOP Jednota podporili už v minulosti. Veríme, že zakúpenie prístrojového vybavenia pre ORL oddelenie prispieje k zlepšeniu pracovných podmienok lekárov a ku skvalitneniu služieb, ktoré toto oddelenie poskytuje pacientom,“ konštatuje Marián Jandačka.

NADÁCIA COOP JEDNOTA PODPORILA STREDOSLOVENSKÝ ÚSTAV SRDCOVÝCH A CIEVNYCH CHORÔB

Peňažný dar vo výške 6160 eur venovala Nadácia COOP Jednota aj Stredoslovenskému ústavu srdecových a cievnych chorôb, a. s.
Symbolický šek odovzdal Peter Tužinský, predseda predstavenstva COOP Jednoty Žarnovica, a Ján Bilinský, predseda COOP Jednoty Slovensko a predseda správnej rady Nadácie COOP Jednota.

„Pri našej práci si plne uvedomujeme fakt, že nie sме len maloobchodný reťazec, no zároveň plníme istú spoločenskú funkciu. Vnímame realitu a vieme, že sú medzi nami ľudia, ktorí to bez pomoci iných nezvládnu. COOP Jednota Žarnovica s viac ako 70-ročnou históriaou chce v spolupráci s Nadáciou COOP Jednota pomáhať tiež. V tomto roku sme sa spolu s nadáciou rozhodli podporiť Stredoslovenský ústav srdecových a cievnych chorôb v Banskej Bystrici,“ uvádza Peter Tužinský, predseda predstavenstva COOP Jednoty Žarnovica, a dodáva: „Za celé družstvo COOP Jednota Žarnovica by som veľmi rád podčakoval všetkým zamestnancom Stredoslovenského ústavu srdecových a cievnych chorôb za ich každodennú prácu, obetavosť, odhadanie, trpeznosť, ktoré preukazujú svojim pacientom.“ Finančná podpora v regióne smerovala nedávno aj Klinike pediatrickej onkológie a hematológie Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Banskej Bystrici i Psychiatrickej nemocnici profesora Matulaya v Kremnici.

Nadácia COOP Jednota darovala Stredoslovenskému ústavu srdecových a cievnych chorôb peňažný dar ako príspevok na zakúpenie EKG vrátane príslušenstva, tlakomerov a náhradných manžiet. Prístroje budú slúžiť na vyšetrenia a diagnostiku pacientov. „Obrovskou výhodou je najmä zrýchlenie dostupnosti zdravotného záznamu pre osetrujúcich lekárov na všetkých pracoviskách, možnosť konzultácie na diaľku a spracovávania elektrokardiogramu,“ vysvetluje Pavel Bartošík, generálny riaditeľ Stredoslovenského ústavu srdecových a cievnych chorôb.

chuť jedna básen

Nové vákuové balenie pomohlo predĺžiť trvanlivosť tvarohu z 10 až na 18 dní, počas ktoréj si zachováva sviežu kyslomliečnu chuť, smotanovú vôňu a šťavnatú konzistenciu - TAKÝ, AKÝ MÁ BYŤ. Tvaroh vyrábame už od roku 1954 tradičným remeselným výrobným postupom s veľkým podielom ručnej práce bez použitia konzervačných látok, vďaka čomu sa z čerstvého tvarohu prirodzene uvoľňuje srvátka. Ručný spôsob miešania tvarohu zabezpečuje, že zrno zostáva plné, celistvé a šťavnaté. Má prirodzene vysoký obsah bielkovín. Odtučnená verzia obsahuje len 0,8 g/100 g tuku a s ľahkosťou si s ním postrážite líniu. Oblúbeným tvarohovým receptom dodajú esenciu s prívlastkom "Chuť jedna báseň".

WWW.BANOVECKAMLIEKAREN.SK

BÁNOVECKÁ
MLIEKAREN

CIBUĽOVÝ CHLIEB S CIBUĽOVOU NÁTIERKOU

NÁROČNOSŤ

PRÍPRAVA

PORCIE

CENA / PORCIA

60 min.

6

Dominika Morávková

Ingrediencie:

Ražný kváskový chlieb:

150 g ražnej celozrnej múky na kváskovanie
200 g vlažnej vody
1 PL materského kvásku

Po vykvasení štartéra:

300 g ražnej celozrnej múky na kváskovanie
210 – 230 g vlažnej vody (podľa nasiakavosti múky)
1,5 – 2 ČL soli

Nátierka:

2 cibule **Zelovoc**
2 baklažány
6 strúčikov cesnaku **Zelovoc**
2x údené tofu
korenie **Dobrá cena**
sol', petržlenová vŕňat' sušená cibul'ka

POSTUP:

Nátierka: V rúre pečieme cibuľu spolu s cesnakom a baklažánom. Necháme vychladnúť, vymixujeme s tofu a dochutíme. Vrch posypeme sušenou cibul'kou.

Ražný kváskový chlieb: Suroviny premiešame spolu v miske lyžicou, prikryjeme potravinárskou fóliou a necháme na linke kvašiť pri izbovej teplote 9 – 12 hodín alebo do zdvojnásobenia objemu.

Ked'je štartér vykvasený, následne pridáme ražnú celozrnnú múku na kváskovanie, vlažnú vodu a sol'. V druhej misie dôkladne premiešame múku so solou. Do správne vykvaseného štartéra pridáme vodu a rozmiešame. Následne prisypeme múku a poriadne zmiešame vareškou tak, aby každé zrnko múky prišlo do kontaktu s vodou a so štartérom. Ale pozor, cesto nemiesime, len chvíľu miešame!

Následne prekryjeme nádobu s cestom potravinárskou fóliou a necháme na linke oddychovať 1,5 hodiny. Nádobu na biskupský chlieb vymastíme rastlinným maslom. Cesto pomocou lyžice premiestníme do

pripravenej nádoby, povrch uhladíme lyžicou a zasypeme 1-2 polievkovými lyžicami ražnej celozrnej múky tak, aby bolo cesto múkou úplne zakryté, a na koniec pridáme nakrájanú cibul'ku. Vrch netreba už ničím prekrývať.

Cesto vo forme necháme finálne vykvasiť asi 1,5 hodiny. Ked' vidíme, že sa cesto dvíha a múka na povrchu cesta praská, rozohrejeme rúru (horný + dolný ohrev) na 250 °C. Na dno rúry od začiatku nahrievania uložíme plech alebo inú nádobu na zaparovanie.

Ked' je rúra rozohriata, vykvasený ražný chlieb prenesieme v nádobe do rúry a do spodnej nádoby vylejeme asi 200 ml teplej vody.

Dvierka rúry rýchlo zatvoríme a teplotu hned stiahneme na 220 °C. Pečieme takto 25 minút.

Následne stiahneme teplotu na 200 °C a pečieme ešte 35 minút.

Ražný chlieb vyberieme z rúry a vyklopíme ho z nádoby. Upečený chlieb je na celom povrchu pevný. Necháme ho úplne vychladnúť na mriežke. Krájať by sa mal úplne vychudnutý, ideálne po 12 hodinách.

Dušan Platko

SEDLIACKA CIBUĽOVÁ POLIEVKA S PARMEZÁNOVÝM ČIPSOM

NÁROČNOSŤ

PRÍPRAVA

180 min.

PORCIE

4

CENA / PORCIA

Ingrediencie:

800 g bravčového bôčika
200 g mrkvy **Zelovoc**
200 g stopkového zeleru
300 g zemiakov **Zelovoc**
5 veľkých cibúľ **Zelovoc**
5 strúčikov cesnaku **Zelovoc**
100 g bravčovej masti
500 ml bieleho vína **Tradičná kvalita**

200 g syra parmezánového typu
vývar z bravčového bôčika
kryštálový cukor
sol'
čierne mleté korenia **Dobrá cena**
bobkový list **Dobrá cena**
čerstvý tymian
parmezán

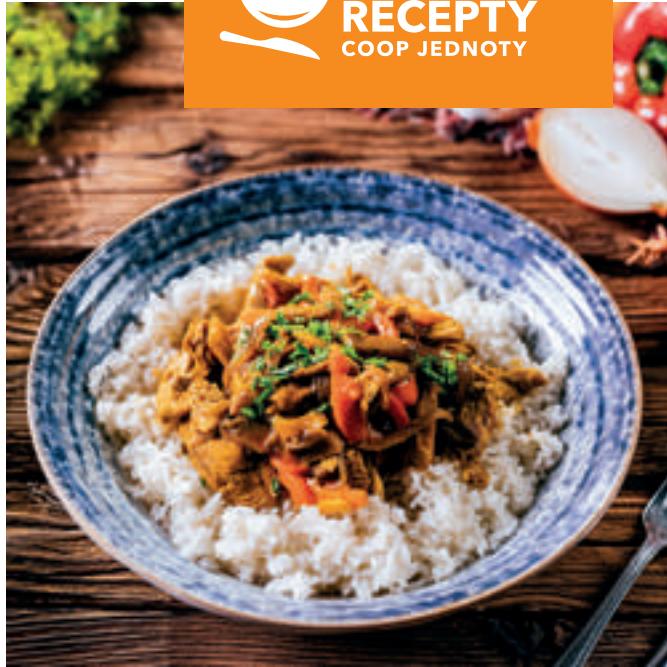
POSTUP:

Bôčik umyjeme, vložíme do hrnca a uvaríme domäkka v osolenej vode. Bôčik vyberieme a vývar si odložíme. Očistenú cibul'u nakrájame na pásiky a vložíme do hrnca s rozpálenou mastou. Cibuľu restujeme do hneda. Pridáme najemno nasekaný cesnak a lístky čerstvého tymianu. Pridáme mrkvu nakrájanú na kocky, stopkový zeler takisto nakrájaný na kocky a zemiaky nakrájané na kocky. Pridáme bobkový list. Zalejeme bielym vínom a necháme poriadne zovriť. Pridáme vývar a bôčik varíme asi 20 minút. Dochutíme soľou, korením a cukrom. Parmezán nastrúhamo na jemno a v súvislej vrstve rozsypeme na papier na pečenie. Pečieme 10 minút bez ventilátora na 200 °C.

Mnoho ďalších inšpirácií nájdete na
www.netradicnerecepty.sk

PIVNÁ NÁTIERKA

Náročnosť ***
Cena/porciu €€€

Príprava 15 min.
Počet porcií 6

Ingredience:
120 g masla Tradičná kvalita
150 g ovčieho syra
3 ČL mletej červenej papriky
Dobrá cena
1 ČL horčice Tradičná kvalita

1 ČL drvenej rasce Dobrá cena
3 PL piva Gazda
1 cibuľa
sol'
chlieb na hrianku

Postup:
Maslo a syr vymiešame do hladka. Pridáme papriku, horčicu, rascu, sol', pivo a premiešame.
Chlieb na sucho opečieme.
Podávame posypané nasekanou cibuľkou.

KURACIE REZANČEKY S HLIVOU

Náročnosť ***
Cena/porciu €€€

Príprava 60 min.
Počet porcií 4

Ingredience:
400 g kuracích prás
1 cibuľa
200 g farebnej papriky
140 g hlivy ustrikovitej
3 cesnak
150 ml mäsového vývaru/bujónu

1 PL hladkej múky
mletá červená paprika
karí
čerstvý tymian
sol'
čierne mleté korenia
olej

Postup:

Kuracie mäso umyjeme, osušíme, nakrájame na rezančeky, osolíme a okoreníme.
Na panvici na oleji orestujeme cibuľku pokrájanú na vlasy s kúskami farebných papriiek. Pridáme mäso, orestujeme a pridáme červenú papriku a karí. Podlejeme vývarom, vložíme pokrájanú hlivu, plátky cesnaku a dusíme do mäkkia. Zahustíme hladkou múkou, dochutíme tymianom a krátko povaríme. Podávame s hráškovou ryžou.

ROZTEČENÝ ČOKOLÁDOVÝ KOLÁČ

Náročnosť ***
Cena/porciu €€€

Príprava 60 min.
Počet porcií 6

Ingredience:
80 g masla
180 ml mlieka
150 g kryštálového cukru
210 g hladkej múky
¼ ČL soli

1 ČL kypriaceho prášku do pečiva
55 g kakaa (30 g + 25 g)
350 ml vriacej vody
60 g hnédého cukru
50 g čokolády
40 g kryštálového cukru

Postup:

Maslom vymastíme zapekaciu misku. V miske zmiešame 150 g cukru, múku, sol', 30 g kakaa a prášok do pečiva. Pridáme roztopené maslo, mlieko a premiešame. Vmiešame nasekanú čokoládu.

V ďalšej miske zmiešame 25 g kakaa, 40 g kryštálového cukru a 60 g hnédého cukru.

Do zapekacej misky vylejeme cesto a posypeme zmesou z cukru a kakaa. Nakoniec opatne vylejeme navrch vriacu vodu. Pečieme v rúre na 180 °C asi 30 minút. Podávame s ovocím.

KELOVÉ PLACKY

Náročnosť ***
Cena/porciu €€€

Ingredience:
600 g kelu
4 vajcia
Mamičkine dobroty
400 ml mlieka
Mamičkine dobroty
200 g polohrubej
múky *Dobrá cena*

Príprava 30 min.
Počet porcií 6

mletá rasca
Dobrá cena
150 g slaniny
Dobrá cena
tuk na pečenie
pažitka
sol'
kyslá smotana
Mamičkine dobroty

Postup:

Kelové listy opláchneme a nad parou necháme zmäknúť. Potom ich necháme vychladnúť a nakrjáme na drobno.

Z vajec, mlieka a múky pripravíme palacinkové cesto, do ktorého vmešáme pokrájaný kel. Cesto osolíme, pridáme rascu a necháme 10 minút postáť.

Na panvici rozpálime masť a opečieme placky. Slaninu pokrájame na malé kocky a oprážime dozlatista.

Placky podávame posypané slaninou a nasekanou pažitkou a kyslou smotanou.

TEKVICOVO- -ŠOŠOVICOVÁ POLIEVKA SO ŠPENÁTOM

Náročnosť ***
Cena/porciu €€€

Ingredience:
400 g maslovej tekvice
2 PL olivového oleja
sol'
mleté čierne korenie
2 ČL opráženej rascou

300 g šošovice
2 l zeleninového vývaru
80 g krúp
200 g baby špenátu
½ citróna
6 PL bieleho jogurtu

Príprava 85 min.
Počet porcií 6

Postup:

Rúru predhrejeme na 220 °C.

Tekvicu dáme na plech, pokvapkáme olivovým olejom, osolíme, okoreníme, posypeme rascou a pečieme 25-30 minút. Polovicu tekvice preložíme z plechu do hrnca, pridáme šošovicu a zalejeme 1,5 l vývaru. Priviedieme do varu a varíme 40 minút. Na posledných 10 minút pridáme krúpy. Vareškou rozdrívime v polievke časť upečenej tekvice. Pridáme špenát, citrónovú kôru aj šťavu, ďalší vývar podľa potreby aj zostávajúcu tekvicu. Podávame s kopčekom bieleho jogurtu a opráženou rascou.

Jogobella L.CASEI 431®

NOVINKA

L. CASEI
431®
probiotikum

D
vitamín

CENOVO VÝHODNÉ
6 ks
BALENIE

Ca
vápnik

B6
vitamín

Pre tvoje silnejšie Ja

TERÉZIA KANDALRAFT BEŇAČKOVÁ

SPISOVATEĽKOU VĎAKA RODOKMEŇU

Terézia Kandalaft Beňačková prežila detstvo a študentské stredoškolské roky v dedinke Dubník v Nitrianskom kraji. Vysoká škola v Bratislave jej nepriniesla titul, ale životnú lásku, s ktorou žije dodnes po návrate z Izraela v Bratislave. Od života dostala nejedno prekvapenie – napríklad by si kedysi v Dubníku nikdy nepomyslela, že sa stane spisovateľkou a vo svojich dielach bude pátrať po korenoch svojho rodu. K titulom *Vínom kropení* práve pribudol druhý diel plánovanej trilógie *Túžbou spálení*.

Z dedinky Dubník pri Nových Zámkoch ste sa na 13 rokov dostali do Izraela. Čo vás tam priviedlo?

Vyrastala som v rodine, v ktorej bolo veľa lásky. Otec bol riaditeľ školy v Dubníku a dodnes stretávam jeho žiakov, ktorí na neho s láskou spomínajú. Spomienka na krásne obdobie v kruhu mojich drahých rodičov ma hreje a sprevádza celý môj život. Po maturite som začala študovať v Bratislave. Ako väčšina študentov aj ja som bývala na internáte, kde som sa zoznámila s môjim budúcim manželom Boulosom Kandalaftom, palestínskym študentom. Manžel v bývalom Československu študoval na základe získania štipendia na študijný pobyt. Jedinou podmienkou bolo, že po ukončení štúdia na farmaceutickej fakulte sa musel vrátiť do Izraela. S osemmesačným synčekom na rukách sme v roku 1978 pristáli na letisku v Tel Avive.

Nemali ste obavu odísť „s cudzím“ mužom do neznámej krajiny?

Moje lúčenie s rodičmi a bratom bolo nesmierne ťažké. Rodičia si môjho manžela veľmi oblúbili a vybudovali si vrúcný láskyplný vzťah. Boulos v mojom otcovi našiel priateľa, s ktorým dokázal predebatovať dlhé hodiny. Zaujímalo ich mnoho spoločných tém a koničkov, ku ktorým patrili aj dlhé šachové partie. Boulos si za štyri roky získal ich dôveru natol'ko, že ma púšťali do sveta s mužom hodným lásky ich dcéry. Zo Slovenska som odchádzala s myšlienkom, že možno už nikdy v živote neuvidím svojich rodičov. Išla som do krajiny, ktorá nemala diplomatické styky s vtedajším Československom. Láska môjho manžela mi pomáhala prekonať túžbu po domove. Nežná revolúcia mi však umožnila návrat domov aj s rodinou.

Ako sa vám podarilo, aby bol manžel štastný a spokojný aj tu a prijal Slovensko za svoj domov?

Láska môjho manžela k Bratislave a Slovensku sa zrodila ešte počas štúdia na farmaceutickej fakulte. Na konci prvého ročníka si tu našiel mňa, svoju životnú lásku, a ako rástla jeho láska ku mne, tak rástla aj k Slovensku. Vytvoril si tu okruh priateľov a Slovensko začal považovať za svoju druhú vlast. Po príchode do Izraela nostalgicky spomína na hory, prírodu

a na nás ľud, ktorí mu svojou pohostinnosťou a priateľstvom priopominal palestínsky národ. Po zmene režimu podporil moju túžbu vrátiť sa na Slovensko, kde postupom času sa mu podarilo splniť si svoj sen a stať sa majiteľom lekárne. Dnes, po 39-ročnom živote v Bratislave je z môjho manžela hrđý Slovák s palestínskymi koreňmi. Dokonca s úsmevom hovorí – som Slovák ako repa!

Dva roky pred sedemdesiatkou ste sa dali na dráhu spisovateľky. Ako k tomu prišlo?

Na Slovensku sme začali podnikať v oblasti lekárenstva a až po odchode na dôchodok som sa konečne začala venovať svojim záľubám. K spisovateľskej dráhe som sa dostala úplne náhodou. Priviedla ma k nej túžba môjho mladšieho brata Janka spozať korene jednej vetvy nášho rodu, ktorá sa tiahne od našej prababičky Ilony Očkajovej. Po dlhom 11-ročnom pátraní sme sa dopracovali k rodokmeňu siahajúcemu až do 13. storočia. Pri výskume sa mi otvárali krásne príbehy zo života ľudí v starom Prešporku a vo Svätom Jure, a tak som ich začala spisovať. Tak postupne vznikali prvé strany knihy *Vínom kropení*.

Na svete sú dve knihy z plánovanej trilógie o očkajovskom šlachtickom rode. Ozvali sa vám potomkovia, o ktorých ste nevedeli doteraz?

Áno. Som v spojení s pánom Kamperom, potomkom rodu Kamperovcov, ktorý sa tiež sobášom napája na rod Očkajovcov. Pán Kamper pochádza z Rakúska a žije nedaleko zrúcaniny hradu Sharfeneck, ktorý v minulosti bol sídlom jeho rodu. Sám viackrát navštívil Slovensko a pátral po svojich korenoch. Nás spoločný predok bol František Kamper, ktorý žil pred 450 rokmi v prešporskom podhradí v Zuckermannli a vlastnil kúriu, v ktorej je dnes archeologické múzeum.

Prezradíte nám približne, o čom sa dočítame v knihe?

Knihou *Vínom kropení* som čitateľovi priblížila život drobnej šľachty v starom Prešporku a vo Svätom Jure. Naprieck vládnucej brutalite vo svojej hĺbke zostávali ľudia schopnými hlbokejho ľubostného citu a vrúcejnej lásky. Kniha nás zavedie do 16. a 17. storočia, do obdobia tureckých nájazdov, keď Prešpork bol len malým mestečkom. Osudy troch generácií rodov Armbrusterovcov a Očkajovcov, ktorých životy boli ovplyvnené skutočnými historickými osobnosťami žijúcimi v tomto období v Prešporku a vo Svätom Jure (richtár Blažej Behaim, humanista Krištof Armbruster, predseda tridsiatkového úradu František Kamper, lekár Juraj Purkircher), sú prerozprávané cez postavy dvoch Magdalén, babiek a vnučky. Prvou je Magdaléna Saiberlich, rodáčka z Viedne, ktorá sa stane manželkou o tridsať rokov staršieho prešporského richtára Blažaja Behaima. Jej druhým manželom je humanista a kráľovský radca Krištof Armbruster, ktorý v nevlastnej dcére Kataríne prebudí túžbu po vzdelení. Vnučka Magdaléna Armbruster vyrastá v dodnes stojacej kúrii vo Svätom Jure. Nenaplnený príbeh prvej lásky ju vženie do náručia vdovca Štefana Očkaja, príslušníka starého šlachtického rodu, s ktorým za sedem rokov manželstva zažije krásne chvíle lásky. Pri poslednej rozlúčke nad hrobmi najdrahších Magdaléna zrekapituluje svoj život a vzdáva hold svätojurským viniciam, nesmrteľným vinárom a zlatému vínu.

Druhý diel *Túžbou spálení*, ktorý je už na svete, prináša ďalšie zaujímavé osudy.

Ponúka pohľad hlbšie do histórie a zachytáva život Očkajovcov od čias Matúša Čáka až po posledné stavovské povstanie a tragickej osud Rákočiho bojovníkov. Očkajovci si nie vždy vybrali tú správnu stranu rozdaných kariet, a preto neraz museli podstúpiť i veľké obete a odriekanie. Vždy však boli vernými služobníkmi panovníka, začo boli aj patrične odmenení. Všetky príbehy z ich života sú podložené existujúcimi starými

dokumentmi. Ja som ich preozprávala tak, aby zaujali aj romantického čitateľa. Život žien očkajovského rodu bol obrazom života žien tej doby. Bol to život plný strachu o manžela, ktorý sa musel zúčastňovať na častých bojoch, strachu o svoje deti, ktoré boli ohrozené nevyliečiteľnými epidémiami, a v neposlednom rade strachu z neistej budúcnosti. Boli to ženy plné väsne, schopné milovať až za hrob, obetavé, ale zažívajúce i mnoho sklamania a zrady. Celým dejom knihy sa tiahne povest o prekrásnom opasku, ktorému očkajovskí šľachtici prisúdili zázračnú moc. Tento štyristoročný príbeh prenášaný z pokolenia na pokolenie sa stane osudným jednej vetve očkajovského rodu.

Prečo ste si na uvedenie druhej knihy vybrali kostol klarisiek v Bratislave a dvoch významných krstných rodičov?

Samozrejme, nebola to náhoda. V kostole klarisiek sa nachádza epitaf Kríštofa Armbrustera, ktorý sem bol prenesený v polovici 20. storočia z neznámych dôvodov. Chcela som upriamiť pozornosť milovníkov starého Prešporku na tohto vzácneho humanistu žijúceho v 16. storočí. Kríštof Armbruster bol kráľovským radcom Ferdinanda I. a hlavným pokladníkom v Uhorskej kráľovskej komore sídliacej na mieste nedalekej Univerzitnej knižnice. Pán Ľubomír Feldek je veľmi vzdelaný človek, ktorý našej literatúre venoval skutočné poklady svojej tvorby, a to básnickej, prekladateľskej, ale aj divadelné hry a rozprávky, preto som bola poctená, že prijal úlohu krstného otca. Norika Beňačková je mi veľká inšpirácia s prekrásnou slovenčinou a moja menovkyňa, keďže za slobodna som bola Beňačková. Zároveň sme objavili spoločných predkov. Nič nie je náhoda (úsmev).

Neplánujete aj inú beletriu, keď ste zistili, že talent na písanie máte?

Hlavou mi víri niekoľko tém, ktoré by som v budúcnosti chcela spracovať. Týkajú sa obdobia môjho pobytu v manželovej vlasti, keď som zažívala mnoho úsmevných, ale aj vážnych príbehov.

Anna Ölvecká

Dr.Oetker
Ristorante
PIZZA

VÝHODNÁ CENA
do konca roka 2023

2,99 €

Výhodná cena platí na TOP druhy Ristorante (Prosciutto, Quattro Formaggi, Salame, Hawaii, Mozzarella)

jednota

DEDIČSTVO FRANCÚZSKÉHO CUKRÁRSTVA

PRI POMYSLENÍ NA ČERSTVÝ CROISSANT, KREHKÚ MAKRÓNOKU ALEBO PARÍŽSKU KOCKU SA NÁM ZBIEHAJÚ SLINKY. VJETE VŠAK, KDE A AKO TIETO DOBROTY VZNIKLI A ODKEDY SI ICH MÔŽEME VYCHUTNÁVAŤ?

VIEDENSKÉ CHUTE V PARÍŽI

Viennoiserie alebo časť francúzskeho cukrárstva, s ktorou je neodmyslitelne spätý croissant, pain au chocolat známy u nás ako čokoládová rolka alebo sladká brioche, má svoj pôvod vo Viedni. Keďže Viedeň bola v 18. storočí jedným z najznámejších európskych veľkomiest a veľkej sláve sa tešila aj gastronomická scéna, takisto savoir-faire (odbornosť) viedenských cukrárov bola vysoko uznávaná. Viennoiserie prichádza na francúzsku gastronomickú scénu v priebehu 18. storočia a jej rozšírenie je spájané s dvoma menami. Prvým z nich je Marie Antoinette, ktorá prišla na francúzsky kráľovský dvor v roku 1774. Tá si so sebou na kráľovský dvor priviedla kuchárov

a cukrárov, ktorí ozvláštnili francúzske dezerty o tie viedenské. Avšak viennoiserie vo Francúzsku spopularizoval aj viedenský vojenský dôstojník August Zang, ktorý si v roku 1838 otvoril v Paríži pekárstvo s názvom Boulangerie viennoise.

August Zang prišiel do Paríža s podnikateľským zámerom otvoriť v meste prevádzku, ktorá bude ponúkať chutné pečivo viedenského typu. A hoci je dnes Francúzsko vychýrené svojím pekárskeym a cukrárskym umením, ešte v tom čase bolo francúzske pečivo oveľa menej chutné ako to anglické alebo viedenské. Zang si tento nedostatok všimol pri početných návštěvách Paríža a otvoril svoju prvú prevádzku práve tam. Podľa jeho vzoru

sa v priebehu 19. storočia začali otvárať ďalšie prevádzky pod názvom „boulangerie viennoise“ a Francúzi začali používať mnohé viedenské techniky (ako napr. pečenie v parnej rúre, vďaka ktorej má pečivo chruskavejšiu kôrkú).

CHUTNÝ POLMESIAC

Aj maslové pečivo v tvare polmesiaca, croissant, ktoré je neodmyslitelne spätý s Francúzskom, má svoje korene inde. Jeho vznik je opradený niekoľkými legendami a dodnes nevieme, ktorá z nich je pravdivá. A hoci je jeho pôvod medzinárodný, bol to práve Francúzsko, kde sa umenie piecť croissants doviedlo do dokonalosti.

Croissant sa peče z kysnutého lístkového cesta, ktorého výroba trvá obvykle dva dni. Cesto sa vyrába z dvoch hlavných častí – zo základu, ktorý obsahuje múku, mlieko a droždie a z plátkov masla, ktoré sa početným prekladaním a rozvalkávaním do cesta zapracuje. Z masla sa pri pečení odparuje voda, čo spôsobuje to, že croissant je vnútri krásne nadýchaný a pri bližšom skúmaní sú na povrchu jednotlivé vrstvy viditeľné. Kvalitný croissant by mal obsahovať až 40 % masla, pretože dobré maslo je jednou zo základných surovín jeho výnimocnej chute.

S jeho pôvodom sa spája niekoľko legend, no najčastejšie sa môžeme stretnúť s dvoma. A to, že croissant je mladším bratom rakúskeho pečiva kipferl, ktoré malo takisto tvar polmesiaca. Ďalšia veľmi známa legenda je spojená s Viedňou a obliehaním Turkami. V roku 1683, keď sa Turci snažili v obci podkopať pod mestské hradby a dobyť mesto, viedenskí pekári údajne tento útok prekazili, keď počuli divné zvuky uprostred nočnej zmeny. Turkom sa Viedeň dobyť nepodarilo, a tak na oslavu

začali v meste piečť pečivo v tvare polmesiača, ktorým sa vysmiali nepriateľovi. Táto legenda sa považuje za oficiálne späť so vznikom croissantu, hoci sa ju nikdy nepodarilo potvrdiť. Isté je, že croissant sa vo Francúzsku rozšíril práve vďaka podnikavému Viedenčanovi Augustovi Zangovi a v 19. storočí sa stal jedným z obľúbených druhov pečiva medzi Francúzmi.

MAKRÓNKY, ALIAS KŇAZSKÉ PUPKY Z BENÁTOK

Macarons alebo ako ich u nás voláme, makrónky, sú krehké mandľové „sušienky“ plnené najčastejšie ovocnou, čokoládovou, karamelovou alebo orieškovou náplňou, ganášou. Okrem mandľ sú typickou ingredienciou važečné bielky, ktorých možnosť využitia sa rozšírila vo Francúzsku vďaka príchodu Kataríny de Medici. A práve s jej osobou sa spájajú aj makrónky.

Katarína si totiž po vydaji za Henricha II. do Francúzska priniesla aj talianskych kuchárov. V Taliansku sa makrónky vyrábali od 8. storočia, v benátskych kláštoroch sa nazývali aj kňazské pupky vďaka ich tvaru.

Hoci ani makrónky nemajú svoj pôvod vo Francúzsku, úloha Francúzska v popularizácii a vycibrení umenia chuti nie je zanedbateľná. Vďaka dvom mníškam, ktoré počas francúzskej revolúcii žiadali o azyl vo francúzskom meste Nancy, sa recept rozšíril ako chutná špecialita do rôznych regiónov Francúzska.

Dnes je ich cukrárske umenie v oblasti prípravy makrónok na vrchole. Makrónka, tak ako ju poznáme dnes, je výtvorom parížskeho cukrárstva 19. storočia a stala sa znáomou vo svete predovšetkým vďaka luxusnej cukrárni Ladurée a renomovanému cukrárovi Pierrovi Hermé.

Medzi tri ikonické dobroty patrí **Mille-feuille** – dezert, ktorý je zložený z vrstiev krému a lístkového cesta. Horná časť dezertu je tradične posypaná cukrom, no môžeme ju vidieť aj s dokonale upravenou polevou.

Paris-Brest: dezert podobný veterníku bol vytvorený v roku 1910 na pamiatku cyklistických pretekov z Paríža do Brestu, peče sa z odpaľovaného cesta v tvare kolieska a plnený je pralinovým krémom. Kúzlo krému je v spojení masla, cukrárskeho krému a rovnomennej hmoty praliné, ktorá sa pripravuje z pražených karamelizovaných orechov, obvykle lieskových a mandľí.

Croquembouche: je tradičný francúzsky svadobný koláč. Ide o vysoký kornút plnený krémom, pospájaný karamelovými vláknami a zdobený mandľami alebo čokoládou.

AKO SA ZRODIL CRÈME BRÛLÉE

Sladká smotanová dobrota s pikantnou krustičkou navrchu je jedným z kulinárskych symbolov Francúzska, no takisto má medzinárodný pôvod. Hoci vo Francúzsku nájdeme niekoľko sto rokov staré zmienky o tejto dobrote, podobné dezerty sú známe naprieč celou Európou (v Španielsku existuje katalánsky crème brûlée).

Obhajcovia francúzskeho autorstva však tvrdia, že bol po prvý raz predstavený v roku 1691, a to v knihe francúzskeho šéfkuchára Françoisa Massialota. Crema Catalana, teda španielska verzia crème brûlée, je zas spojená s legendou, v ktorej hrajú hlavnú úlohu mníšky. Tie pripravovali dezert pre biskupa, ibaže sa im to úplne nepodarilo. Svoj výtvor sa snažili zachrániť skaramelizovaným cukrom, ktorý vytvoril efekt krusty.

BOULANGERIE, VIENNOISE A PATISERIE: AKO SA V TOM VYZNAŤ

Pod všetkými troma názvami nájdeme francúzske dobroty, pekárstvo, sladké pečivo a cukrovinky. **Boulangerie** je francúzske označenie pre pekáreň. Môže sa tu predávať aj sladké pečivo alebo cukrovinky, no hlavne musí mať k dispozícii čerstvé bagety rôznych druhov a chlieb.

Viennoiserie je označenie pre raňajkové pečivo vyrobené vo viedenskom štýle. Je akýmsi mostíkom medzi pekárskymi a cukrárskymi produktmi. Zvyčajne ponúka sladké pečivo z kysnutého alebo lístkového cesta ako croissanty, pain au chocolat alebo brioche.

Patisserie zas predstavuje francúzske cukrovinky a zároveň miesta, kde sa predávajú. V tradičnej francúzskej (a takisto belgickej) patisserie sú pracovať len vyškolení cukrári. Francúzske cukrovinky označované ako patisserie sú ľahké a jemné.

Na autorstvo krusty si robí nárok aj anglická Trinity College, na ktorej v 19. storočí chceli nejakým spôsobom označiť pudingové dezerty pre študentov, výsledkom čoho je obľúbený trinity krém podobný crème brûlée.

ČO EŠTE OCHUTNAŤ?

Pain au chocolat – sladké pečivo z kysnutého lístkového cesta v tvare rolky plnené čokoládovými tyčinkami. V mnohých krajinách mimo Francúzska sa nesprávne označuje ako čokoládový croissant. Pain au chocolat na rozdiel od croissantu neobsahuje toľko masla. Najlepšie je ho jesť ešte teplý s čajom či kávou na raňajky.

Eclair – alebo aj vojvodkynino pečivo je cukrovinka z odpaľovaného cesta plnená čokoládovým krémom s polevou navrchu. Za vytvorením tohto dezertu stojí známy francúzsky cukrár s prezývkou „kráľ kuchárov a kuchár kráľov“, Marie-Antoine Carême, ktorý ním obohatil stoly francúzskej aristokracie na prelome 18. a 19. storočia.

Madailene – jemné pečivo, ktoré sa vyrába z múky, cukru a vajec. Podáva sa ku káve alebo horúcemu čaju.

Opera – torta, ktorú pripravil známy francúzsky šéfkuchár Cyriaque Gavillon pre svoju manželku, milovníčku opery. Torta jej mala pripomínať parížsky Palais Garnier. Opera má 6 vrstiev mandľovej piškoty, ktoré symbolizujú poschodia parížskeho operného domu, tri vrstvy kávového francúzskeho krému, tri vrstvy čokoládovej ganáše a navrchu je zdobená polevou.

Dobrú chut!

Daniela Petrovská

Zdroj: tasteatlas.com, sacrebleu.org

ABY DUŠE NEBOLI HLDNÉ

Úcta, akú človek svojim zomrelým v minulosti preukazoval, vychádzala z predstáv, aké si vytvoril o duši, jej podobe a viere v posmrtný život.

Z písomných prameňov, ale viac z archeologických materiálov sa dozvedáme, že Slovania svojich mŕtvych spočiatku spaľovali a popol ukladali do popolníc. Od 6. stor. ich začínajú pochovávať, čoho dokladom sú početnejšie objavované kostrové hroby. Muselo k tomu dôjsť pod vplyvom veľkých zmien vo svetonázorových predstavách našich predkov. Slovania prechovávali k ohňu veľkú úctu. Pripisovali mu magicko-očistnú, a tým aj ochrannú funkciu. Na tento účel tak malo slúžiť aj spaľovanie mŕtvych a neškôr aj rozkladanie vatiér na hroboch. Dôkazom týchto praktík sú nájdené uhlíky. Spaľovanie bolo bežné ešte v 9. storočí. Čiastočne pretrvalo pri vykiadzaní truhly a novšie pri pálení sviečok na hroboch. Pri určitých zvykoch bolo preukázané aj dvojako pochovávanie.

Človek začal pochovávať mŕtvych nie z úcty, ale z obavy pred ich dušou, aby im neškodila.

Nielenže cirkevné poriadky neboli jednotné, ale pretrvávali aj predkresťanské predstavy v ľudových obyčajach a obradoch. Tak ešte v 17. storočí pochovávali svojich zomretých podľa pohanského zvyku nedaleko svojich osád, v lesoch a hájoch. Niektoré háje považovali za posvätné. Pochovávanie pod stromy bolo pomerne rozšírené, čomu nasvedčujú časté zákazy z tohto obdobia, aby sa za pochovávanie pod strom vyberala pokuta 12 zlatých. Pochovávanie v hájoch alebo sadenie stromov či menších rastlín na hroby bolo pôvodne spojené s predstavou, že duša zomrelého, najmä mladého človeka, môže žiť v rastlinách. Naši predkovia verili, že duše zomrelých naďalej existujú v podobe vtákov.

PRESUN SLÁVNOSTÍ Z JARI NA JESEŇ

V spomienkových slávnostach na počest zomrelých, ktoré sa viazali pôvodne k jarnému obdobiu, boli vplyvom cirkvi presunuté na začiatok novembra. K volbe termínu prispievala zvýšená úmrtnosť koncom zimy, ale určite aj návrat stáhovavých vtákov. Z toho dôvodu návrat vtákov do blízkosti obcí spájali s príchodom duší zomrelých predkov, ktoré si považovali za potrebné priaživo nakloniť. Pod vplyvom cirkvi sa presunuli na začiatok novembra.

Ešte zo 17. stor. sa zachovali zápis, keď ľudia pochovávali zvlášť deti bez cirkevných obradov pod ktorýmkoľvek stromom alebo na určitom mieste na poli. Dodnes máme na cintorínoch vyhradené detské hroby zvlášť na okraji cintorína a pod.

V niektorých lokalitách na Slovensku nielen v mestách, ale i v obciach sa dnes nachádza aj viac cintorínov. Tie najstaršie sú často spustnuté a pripomínajú už len položrúcané ploty

alebo múry, ktoré miestami nahradili šípové kry alebo iné kroviny, prípadne stromy. V súvislosti s vysádzaním stromov na cintorínoch ide o starodávny zvyk s cieľom skrášliť hrob. Ľudia však zároveň verili, že stromy mali byť sídlami duší zomrelých, démonov i božstiev, ktorým na tieto miesta nosili obetné dary.

CINTORÍNY A MOR

V súvislosti s úmrtím človeka bolo na začiatku 20. stor. dôležité, aby mal nebožtik na cintoríne primerané miesto na posledný odpočinok. Cintorín ako kultové miesto bol situovaný obvykle na vršku nad dedinou alebo mestom, obkolesený pôvodne obrannými kamennými hradbami. Cintoríny mali vyvýšenú strategickú polohu, niekde nazývanú hrádok. Brána cintorína stála v pôvodných hradbách obkolesujúcich kostol. Tak ako hradby mala obrannú funkciu. Časom sa pre cintorín vytvoril priestor v danej lokalite pri kostole. Kde ostat cintorín hned pri kostole, dodnes s ním tvorí zladený a usporiadany starodávny komplex. Nové kostoly vznikali často na starom kultovom mieste, ktoré nemalo už žiadnen obranný význam. Ani začiatkom 18. storočia nemala každá dedina vlastný cintorín. V týchto prípadoch sa dozvedáme aj o nekresťanskom pochovávaní mimo posvätného miesta.

Morová epidémia v rokoch 1739 – 1740 vyludňovala znova dediny. Na Orave v roku 1740 zomrelo 1436 ľudí. Aby stihli toľko ľudských tiel uložiť do zeme, museli kopať spoločne hroby, zakladať cintoríny v dedinách, ktoré ich ešte nemali, a ďalšie morové a neskôr cholerové. Dodnes sa nachádzajú ďalej od dediny medzi lúkami a pasienkami Na cin-

toríne v Oravskej Jasenici dodnes nájdeme na zadnej strane kamenného stĺpa P. Márie nápis: *Tu ležia telá znefunkčnené morom.*

Na katolíckych cintorínoch je postavený ústredný kamenný kríž s telom Corpusom Ježiša Krista. Kríže majú na drieku umiestnený vysoký relief s najčastejšie opakoványm námetom Panny Márie Bolestnej. Kríž je hlavným symbolom kresťanstva, predstavuje bolesť a utrpenie. V niektorých lokalitách na Slovensku sa nielen v mestách, ale i v obciach dnes nachádza aj viac cintorínov. Tie najstaršie sú často spustnuté a pripomínajú už len polozrúcané ploty alebo múry, ktoré miestami nahradili šípové kry alebo iné kroviny, prípadne stromy. Ľudovo sa zvyklo hovoriť: „*Po smrti je každý spasený.*“ V tejto súvislosti sa tým úsmevne myšlelo spasenie trávy na hroboch stádom oviec, ktoré mali voľný vstup na neohradené staré cintoríny. Zvlášť v niektorých obciach sa aj o tieto miesta obyvatelia príkladne starajú.

KEDY SA ZAČALI ZDOBÍŤ HROBY

Na *Sviatok všetkých svätých* (1. november) nadväzuje *Pamiatka zosnulých* (2. november), s ľudovým názvom *Dušičky*. Tento deň je aj dnes venovaný spomienkam na zomrelých, spojených s úpravou a so zdobením ich hrobov. Príbuzní sa dodnes stretávajú pri hroboch svojich blízkych, aby zapálili sviečku a pomodlili sa za nich. Pálenie sviečok na hroboch patrí k starším zvykom a dodnes je na Dušičky všeobecne rozšírené. Kto nemôže ísť na cintorín, tak aspoň doma zapáli pre každého zomrelého z blízkej rodiny po jednej sviečke.

KEDY PRIŠLI DUŠIČKY?

Ešte na prelome 20. stor. na *Dušičky* gázdiné piekli najčastejšie chlieb alebo menšie kabáče, ktoré nechávali na okne alebo na stole aj s pohárom vody pre *dušičky* – zomrelých, aby neboli hladní, keď prídu do domu a domácim neuškodili. Inde ich dávali pred kostolom žobrákom, aby sa za zosnulých modlili. Nepochybne to boli pôvodne obetné dary určené dušiam zosnulých. Podľa toho ich nazývajú *dušičky*. Zvlášť deti boli veľmi zvedavé na ich návštevu. Preto gázdiná skoro ráno vstala a odlomila trochu z chleba, aby deti presvedčila o ich prítomnosti. Tie hned ako vstali, utekali sa pozrieť a v úzase kričali: „*Boli, boli, boli...*“ Ľudia aj dnes veria, že v tom čase zomrelí príbuzní prichádzajú navštíviť domácnosť.

V minulosti ľudia hroby počas roka nezdobili. Rástla na nich tráva a lúčne kvety, ku ktorým ženy alebo dievčatá pri rôznych výročiach priniesli len malú kytičku. Hroby chudobných značili len jednoduché drevené kríže, bohatší si mohli dovoliť trvácejšie z kameňa alebo zo železa. Náročnejšia výzdoba na Dušičky sa zaužívala len postupne a vo väčšej miere sa prejavila až v povojnovom období. V uvádzaných dňoch v domácnostiach rozvoniali jedľové chvojky, inde chvojky z tisu, z ktorých ženy vili vence a zdobili ružičkami, zhotovenými rovnako po domácky z krepového papiera. Týmito vencami zdobili hroby zosnulých a kríže. Čečinou obkladali aj hroby, ktoré boli len jednoducho vyvýšené do tvaru obdĺžnika. Farebné kvety vo vencoch a zapálené sviečky cintorín oživili, bol naň krásny, pôsobivý pohľad, ale len do času, kým neprišli dažde. Tie všetku túto krásu zničili a tak nepriamo poukázali aj na pominutelnosť nielen krásy, ale aj ľudského života.

Zdobenie hrobov umelými vencami a kyticami rôznych tvarov a foriem spolu s kvetinovou výzdobou, množstvom kahancov, sviečok je ovplyvnené módnymi trendmi, ktoré sa širili z mestského prostredia.

V kostoloch sa dodnes konajú zádušné sväte omše za duše zomrelých. V čase zádušnej omše, ale ani večer počas roka sa nemalo nič vylievať na dvor. Ľudia verili, že by obliaľi svojich blízkych, ich duše. Mnohí zo staršej generácie to dodnes dodržiavajú, lebo veria, že duše ich blízkych zosnulých v tomto čase prichádzajú k nim do domácností, a preto im za stolom pripravujú miesto aj pokrm.

Elena Beňušová

Tradičný cintorín okolo kostola v Tvrdošíne.
Snímka: Stano Jendek

VPLYVNÉ RODY NA KRÁSNEJ HÔRKE

Pred 11 rokmi ho zachvátil rozsiahly požiar a navštíviť ho budeme môcť až v budúcej sezóne. No majestátny hrad Krásna Hôrka vypínajúci sa na kopci nad obcou Krásnohorské Podhradie popri ceste z Rožňavy do Košíc stále púta našu pozornosť.

Dejiny územia, na ktorom sa dnes nachádza hrad Krásna Hôrka, siahajú až do raného stredoveku. Za pomoc kráľovi Belovi IV., ktorý utekal pred Tatármi, dostali v roku 1241 (niekde sa spomína aj rok 1243) bratia z rodu Ákošovcov (z nich vznikli Bebekovci) rozsiahle majetky na Gemeri. Tie koncom 13. storočia začali rozpredávať a okolo roku 1318 predali obec Krásna Hôrka Batizovcom. Práve tí sa spolu s Máriássyovcami považujú za prvých staviteľov stredovekého hradu. Netreba si však predstavovať hrad v takom zmysle, ako ho poznáme dnes. Išlo skôr o opevnenú obytnú gotickú vežu (donjon), ktorá sa vypínala na vrchole vápencovej kopy. Prvá zmienka o hrade ako takom je z roku 1333. Predpokladá sa, že hrad vznikol na ochranu stredovekej cesty, ktorá viedla cez banícke oblasti Slovenského rudohoria. Bebekovci však čoskoro zistili, že odpredané majetky majú oveľa vyššiu hodnotu, ako si mysleli, najmä kvôli nerastnému bohatstvu, ktoré sa nachádza v okolí. Chceli teda získať Krásnu Hôrku späť a začali sa s Máriássyovcami sporíť o jej navrátenie. A v roku 1352 ju skutočne aj získali!

OBDOBIE BEBEKOVCOV A PRESTAVBA HRADU

Bebekovci pôvodný gotický hrad počas svojho pôsobenia až do druhej polovice 16. storočia niekoľkokrát prestavovali a rozširovali. Ku gotickej veži pristavili palác, najvýznamnejšia prestavba sa však uskutočnila za Františka Bebeka, ktorý bol veľmi krutý a vypočítavý. Hrozba tureckého vpádu a boje o kráľovský trón ho prinútili v 40. rokoch 16. storočia

vybudovať nové fortifikačné opevnenie. Bol postavený nový veniec opevnenia pôdorysu nepravidelného trojuholníka s troma mohutnými nárožnými baštami. Podľa výskumu z 50. rokov minulého storočia, ktorý robila Dobroslava Menclová, prestavba sa udiala podľa projektov renesančného talianskeho architekta Alessandra de Vedana. Jeho príama prítomnosť na bebekovskom hrade sa však neprekázala.

František Bebek s pomocou tureckých vojsk v roku 1556 bojoval proti cisárovi, načo ho obvinili z vlastizrady, zbabili ho všetkých titulov a funkcií a v roku 1558 ho pravdepodobne zavraždili. Osud tohto rodu je po týchto udalostiach veľmi nejasný. Zmienka je ešte o jeho synovi Jurajovi, ktorý sa na rozdiel od otca stal horlivým zástancom protireformácie. Stal sa dokonca aj gemerským županom, no zlá povest jeho otca sa s ním neustále spájala. Zomrel bez potomkov v Sedmohradsku roku 1567. Takto vymrel tento významný, no neprebádaný rod, ktorý výrazne zasiahol do stredovekých dejín nielen Gemera, ale celého uhorského kráľovstva.

VPLYVNÝ ROD ANDRÁSSYOVCOV

Po „odchode“ Bebekovcov sa hrad dostał pod správu cisárskeho dvora a na hrade sa vystriedalo niekoľko kráľovských hradných kapitánov, medzi ktorými vynikol mladý a ambiciozny Peter I. Andrásy. Ten získal hrad do dlhodobého prenájmu. Bol prvým Andrásyovcom na Krásnej Hôrke aj v Gemeri. Ním sa začína takmer 400 rokov vládnutia tohto

rodu nielen na tomto území, ale aj jeho vplyvu na dejiny strednej Európy. Hrad Krásna Hôrka získali do svojho vlastníctva Andrássyovci až v roku 1642, keď Matej II., vnuk Petra I. Andrássyho, dostał donačnou listinou krásnohorské panstvo od kráľa Ferdinanda III.

V 17. storočí sa hrad prebudoval na šľachtické reprezentačné sídlo s dômyselnou obranou. Významným pánom hradu bol aj Mikuláš I., ktorý sa stal županom gemerského komitátu a kráľovským radcom. V roku 1676 ho cisár Leopold I. dokonca povýšil do barónskeho stavu za hrdinstvo v bojoch proti Turkom. Za jeho éry sa stal hrad sídlom župy, čo malo za následok výstavbu nových reprezentačných a ibytných priestorov. Na prelome 17. a 18. storočia sa rodový majetok rozdelil medzi bratov Juraja II. a Štefana I., ktorý sa prestáhaloval do Betliara, a tak vznikla betliarska vetva Andrássyovcov. Na Krásnej Hôrke zostal brat Juraj II., ktorý je považovaný za zakladateľa tzv. monockej vetvy.

BAROKOVÁ KAPLNKA

Posledná významná prestavba prebehla na hrade v 70. rokoch 18. storočia. Nariadil ju Štefan III., povýšený do grófskeho stavu, ktorý prebudoval mohutnú juhovýchodnú baštu na barokovú kaplnku. Za jeho rozhodnutím je pravdepodobne jeho brat Anton, ktorý bol v roku 1780 vysvätený za rožňavského biskupa. Kaplnka predstavuje jednoloďový priestor, ktorý prechádza plynulo do svätyne s polkruhovým uzáverom. Oltárny stôl umiestnený na troch schodiskových stupňoch je zdobený erbom Andrássyovcov a klasicistickými festónmi. Nad bohostánkom púta pozornosť pravdepodobne starší barokový rozmerný lambrekíniový baldachýn s kaskádovo riasenou drapériou, ktorú pridržiavajú dva jaletiaci anjeli. V strede baldachýnu sa nachádza oltárny obraz čiernej krásnohorskej madony, patrónky Andrássyovcov. Klenby kaplnky po krývajú barokové fresky, ktoré však boli v 19. storočí silne premaľované. V 19. storočí sa západná časť kaplnky upravila – prebudovala sa empora, pod ktorou vznikli tri vysoké arkády a vchod do hrobky. V tom-

to období boli do stien kaplnky vsadené aj renesančné epitafy prvých Andrássyovcov na Krásnej Hôrke – Petra I. a jeho syna Jána.

NAJSTARŠIE MÚZEUM NA NAŠOM ÚZEMÍ

V roku 1812 zasiahol hrad Krásna Hôrka blesk a vyhorel. Vtedajšia majiteľka grófka Mária Andrássyová-Festetichová, vdova po Štefanovi III., dala hrad opraviť. Išlo však len o najnutnejšie opravy – starý hrad nedala zastrešiť, inak až do 60. rokov 20. storočia bol v ruinách. Ich syn Juraj IV. bol významnou osobnosťou uhorského kultúrneho a hospodárskeho života. Spolu so svojím priateľom a rovesníkom grófom Štefanom Sečénim sa zaslúžil o rozvoj Uhorskej akadémie vied a Maďarského národného múzea. Nosil v hlave myšlienku zriadiť rodové múzeum a Krásna Hôrka bola na to ideálnym priestorom. Z novinových správ z roku 1857 sa dozvedáme o existencii malého hradného múzea, čo znamená, že Krásna Hôrka patrí medzi najstaršie múzeá na území Slovenska. Prvá oficiálna prehliadka jeho historických miestností a zbierok sa konala 19. augusta roku 1867 a od roku 1906 boli sprístupnené verejnosti.

KONIEC SLÁVNEHO RODU

Posledným majiteľom hradu bol syn Juraja IV. Dionýz, ktorý na prelome 19. a 20. storočia hrad rekonštruoval. Počas spomínanej rekonštrukcie vznikla nová priestranná rodinná hrobka v prízemných priestoroch stredného hradu so zdrúženými neorománskymi oknami. Obnova sa týkala aj malej pohrebnej kaplnky pod dnešnou delovou terasou, ktorú dal postaviť Juraj IV. svojej matke roku 1828. Renovovali sa aj miestnosti nad prejazdom tretej brány, kde gróf Dionýz Andrássy zriadil v roku 1903 (rok po jej smrti) pietne múzeum svojej milovanej manželky Františky Hablawcovej. Sústredil sem rôzne predmety z jej života, napríklad grófkinie šaty, jej módne doplnky, vzácné diela úžitkového umenia z 18., 19. a 20. storočia, ale aj postel, na ktorej 26. októbra 1902 v Mnichove zomrela.

Spolu nemali žiadnych potomkov a tak bol Dionýz (zomrel v roku 1913) posledným mužským potomkom monockej vetvy Andrássyovcov. V roku 1945 hrad aj celé panstvo v súvislosti s Benešovými dekrétmi boli znárodnené. O 3 roky neskôr bol hrad vyhlásený za štátny kultúrny majetok, v roku 1961 bol zaradený medzi národné kultúrne pamiatky a od roku 1996 je v správe Slovenského národného múzea ako súčasť Múzea Betliar.

SPOLU AJ PO SMRTI

Na okraji obce Krásnohorské Podhradie stojí prekrásne mauzóleum v secesnom štýle, ktoré je postavené z rôznofarebného mramoru privезeného zo všetkých svetadielov. Dal ho postaviť Dionýz v rokoch 1902 – 1903 pre svoju manželku Františku. Stavba je umelecky a architektonicky cenná, považuje sa za vzácnu pamiatku architektúry 20. storočia. Inšpirovaná je ranokresťanským, byzantským a karolínskym umením. Vzadu za mauzóleom sa nachádza aj hrob ich verného jazvečíka Tascherl s pieskovcovým pomníkom s jeho sochou.

Pri pohľade na túto čarokrásnu stavbu pochopíte a precítíte nekonečnú lásku manželského páru, kvôli ktorej sa Dionýz vzdal aj svojho grófskeho titulu a bol vydedený zo zvereného majetku. Františka bola dcérou riaditeľa viedenského konzervatória a svadobou s ňou Dionýz porušil šľachtické aj feudálne zvyklosti, pričom jeho manželku nikdy neuznali za príslušníčku rodu Andrássyovcov. Dionýz sa teda vzdal grófskeho titulu a odišiel do Mnichova. Po smrti svojho brata a otca sa stal dedičom celého zvereného majetku monockej vetvy rodu. Deti nemali, preto sa rozhodli so svojou manželkou pomáhať cudzím deťom, sirotám, vdovám, starým a chudobným ľuďom. Do svojho rodného kraja sa Dionýz vrátil po smrti svojej manželky v roku 1902, keď začal stavať pomník ich lásky.

*K. M., zdroje: hradkrasnahorka.sk, wikipedia.org, muzeumbetliar.sk
Snímky: Stano Jendek*

Pranostika na november	svetová organizácia	latinský pozdrav	udriem nohou	ATARI, AUDIO, LEKI	súčiastka pušky na zapáľovanie (zastar.)	trochu zdvihol	AKA, KORA, TRESA	ovinul sa	šedivé	ANSA, KRAN, TAO	nedoučený človek (pejor.)	žrde na vozoch	hrádza z prúta
dub, po angl.				EČV okr. Komárno kmeň v Libérii			hriadeľ			bajny vták nežnosť			
manželova matka							bohosluž. kniha pravoslávnych časť nohy						
nevestit'													
	preprava tovaru	1. časť tajničky 2. časť tajničky									4. časť tajničky	zistím cuchom	
potom, po angl.					ženské meno plakať (básn.)					sluch po esperantsky promočná sien			
alkoholickej nápoj				klamala, po česky talianska tlač. agent.						kujný nerast drážka v stene			
značka kozmetiky			sťa kryt vojaka pred paľbou				priamočiary pohyb lyže				otázka na 1. pád matere		
nevedel, po česky							síran hlinito-vápenatý						
rastom sa spojiť						francúzsky cisár	3. časť tajničky	značka počítačov obec pri Dunaji					
meno Ity				dymil odpor v kartách	nula antická citara					tropický mravec sídlo v Pošku			
jeden z pojmov čínskej filozofie			riečne lode náplň podušky							kde egyptský boh sinka			
EČV okr. Svidník				zmyselnosť malý dravec							značka titánu stôl v obchode		
takto				francúzsky pilot F1 skratka seniora						prsník (knížne) ruský súhlas			
hudobné dielo				Európsky peňažný trh regionálne združenie									
ovládal sa													
slovko úcty v Ázii				opäť						na to miesto			

Tajnička krížkovky z č. 9/2023: „Pýcha peklom dýcha a chodí pred pádom“

Výhercovia: Luba Kuffová, Banská Bystrica; Alžbeta Bilcsiková, Šahy; Dušan Pažitný, Bratislava

Správne odpovede posielajte najneskôr do 15. 12. 2023 na adresu: Časopis Jednota, Bajkalská 25, 827 18 Bratislava alebo na redakcia@coop.sk, alebo zaslaním SMS na číslo 70005 v tvari: KCJ(medzera)riešenie tajničky(medzera)pripadne kontaktné údaje. Cena potvrzujúcej SMS je 0,20 € s DPH. Službu technicky zabezpečuje Mediatex, s. r. o., P. O. BOX 60, 830 00 Bratislava 3, infolinka 02 4446 1321.

Zapojením sa do súťaže zasielateľ odpovede z krížkovky (ďalej len súťaž a súťažiaci) poskytuje dobrovoľne svoje osobné údaje – meno, priezvisko, adresu a telefónne číslo (ďalej len osobné údaje) organizátorovi súťaže COOP jednotne Slovensko, spotrebne društvo, so sídlom Bajkalská 25, Bratislava, IČO: 35 697 547 (ďalej len CJS). Poskytnutím svojich osobných údajov organizátorovi súťaže každý súťažiaci dáva svoj súhlas so spracúvaním svojich osobných údajov na účel organizovania a priebehu súťaže – nadviazanie kontaktu so súťažiacim, zaslanie výhry a zverejnenia výsledkov súťaže v časopise JEDNOTA a na stránke www.coop.sk. Súhlas so spracovaním osobných údajov udeľuje súťažiaci dobrovoľne a v rozsahu, v akom ich poskytol. Kontaktné údaje na zodpovednosť osobu: dpo@coop.sk Čas uchovávania osobných údajov: do minutiaceho účelu spracúvania osobných údajov. Organizátor súťaže po splnení účelu spracúvania údajov bez zbytočného odkladu zabezpečí likvidáciu osobných údajov, ak to osobitný zákon nevyžaduje inak (napr. uchovanie dokladov o odovzdaní výhry). Organizátor zabezpečí primeranú úroveň ochrany osobných údajov a súlad ich spracúvania s príslušnými právnymi predpismi. Práva súťažiaceho: - súhlas so spracovaním osobných údajov môže súťažiaci kedykoľvek bezplatne odvolať písomnou formou na adresu organizátora súťaže, uvedenú výšie; - súťažiaci má právo požadovať od organizátora prístup k svojim osobným údajom a právo na ich opravu alebo vymazanie alebo obmedzenie spracúvania, alebo právo narietať proti spracúvaniu, ako aj právo na prenosnosť údajov; - súťažiaci má právo obhajovať svoje práva prostredníctvom zodpovednej osoby alebo podaním podnetu na šetrenie, stažnosť dozornému orgánu, na Slovensku Uradu na ochranu osobných údajov v zmysle § 100 zákona č. 18/2018 Z. z.

NOWACO®

priamo na váš stôl

www.nowaco.sk

NOVINKA

Pribináček

OBJAV KRUPIČKU

Čisté
zloženie

KRUPIČKA
ako ju
poznáte

